

บทที่ ๔

หน้าที่ความรับผิดชอบ ปัญหาและอุปสรรคของฝ่ายปกครอง

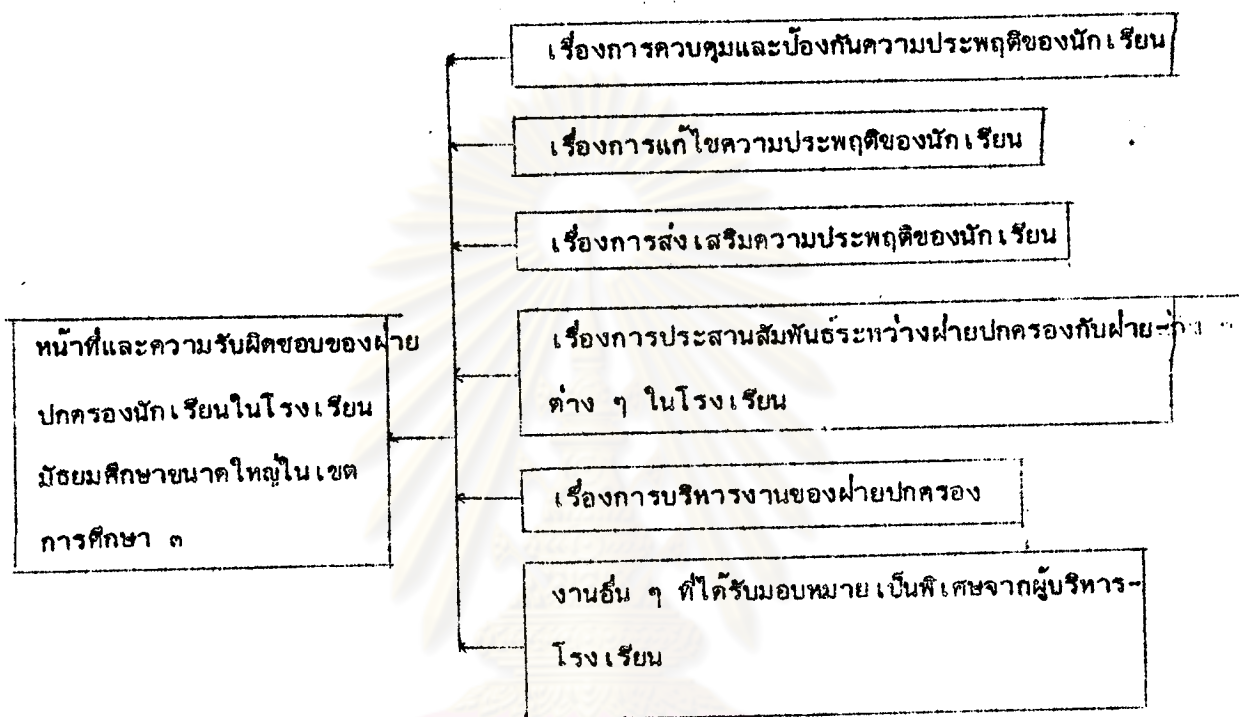
ในบทนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาเรื่อง หน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายปกครองตลอดจน ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานของฝ่ายปกครองของโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นถึง ขั้นตอนของวิธีการวิจัยภาคสนาม (Field Study) ว่ามีการดำเนินการวิจัยในส่วนนี้อย่างไร โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึง แนวความคิดหลักในการวิจัย ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือและวิธีการ สร้างเครื่องมือวิจัย ตัวอย่างการสร้างข้อคำถาม ลักษณะเครื่องมือในการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวม ข้อมูล วิธีวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้การวิจัย และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

แนวความคิดหลักในการวิจัย

การวิจัยในส่วนนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแนวความคิดขั้นต้น สำหรับการวิจัยโดยอาศัยผลจากการ ศึกษาหลักการจากตำราและ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานของฝ่ายปกครอง งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ ในด้านการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง จากการศึกษาขั้นนี้ผู้วิจัย พบว่างาน ของฝ่ายปกครองที่สำคัญ ๆ มีอยู่หลายประการ ดังนั้นจึงได้นำแนวความคิดในขั้นต้นดังกล่าวไปทำการ ศึกษาเปรียบเทียบกับโรงเรียนที่ได้เลือกไว้จำนวน ๑๐ โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและต่าง จังหวัด โดยสอบถามจากผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง และครู - อาจารย์ที่เกี่ยวข้องกับการปกครอง ในโรงเรียน ตลอดจนศึกษาเพิ่มเติมจากคู่มือนักเรียน คู่มือครู และเอกสารที่ทางโรงเรียนได้ทำขึ้น จากผลของการศึกษาในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้นำมาปรับเพื่อกำหนด เป็นกรอบของแนวความคิดหลักในการวิจัย ภาคสนามต่อไป

จากการศึกษาดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสามารถนำความคิดต่าง ๆ มากำหนดเป็นกรอบใน การวิจัยครั้งนี้ ซึ่งแสดงถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง ซึ่งประกอบด้วยตัวแปรที่สำคัญ ดังแสดงในแผนภูมิต่อไปนี้ คือ

แผนภูมิที่ ๑ ตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง

จากแผนภูมิดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำตัวแปร ไปเป็นหลักในการสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย โดยกำหนดตัวบ่งชี้ (Indicator) ในแต่ละเรื่อง แล้วนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามสำหรับการวิจัยภาคสนามต่อไป

แหล่งข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้จะ เก็บข้อมูลจากแหล่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

ประชากรในการวิจัยส่วนนี้จะประกอบไปด้วยประชากรทั้งหมดจากผู้บริหารของโรงเรียน ผู้ช่วยฝ่ายปกครองของโรงเรียน และหัวหน้าฝ่ายของโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ที่สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา ๓ ประกอบด้วย โรงเรียนในเขตจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา จำนวนโรงเรียน ๓๐ โรงเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ๔๐ คน

กลุ่มตัวอย่าง สืบมาจากครู - อาจารย์ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปกครองของนักเรียน โดยมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

๑. โรงเรียนที่จัดองค์การฝ่ายปกครองแบบระดับชั้นและแบบผสมจะใช้หัวหน้าระดับชั้นของทุกชั้นเป็นจำนวน ๑๖๒ คน
๒. โรงเรียนที่จัดรูปแบบองค์การฝ่ายปกครองแบบคณะ - สี่ จะเลือกเก็บข้อมูลจากผู้ช่วยฝ่ายปกครองทั้งหญิงและชาย รวมทั้งหัวหน้าคณะ - สี่
๓. โรงเรียนที่จัดรูปแบบองค์การฝ่ายปกครองแบบคณะกรรมการจะใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายจากคณะกรรมการกลุ่มละ ๒ ท่าน
๔. โรงเรียนที่จัดรูปแบบองค์การฝ่ายปกครองแบบอาจารย์ที่ปรึกษา จะใช้วิธีการสุ่มแบบง่ายจากอาจารย์ที่ปรึกษาระดับละ ๒ ท่าน

จากวิธีการดังกล่าวจะได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนจากบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปกครองโดยตรง ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๑๘๖ คน

รวมประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน ๒๗๖ คน

เครื่องมือและวิธีการสร้างเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือ จากการศึกษาในการกำหนดตัวแปรที่สำคัญขั้นต้นจากแผนภูมิที่ ๑ นั้นผู้วิจัยได้นำตัวแปรทั้งหมดมากำหนดเป็นตัวบ่งชี้ (Indicators) เพื่อนำมาสร้างข้อคำถามในการศึกษาถึงหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายปกครองในโรงเรียน ซึ่งในแต่ละตัวแปร ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ (Indicators) ดังต่อไปนี้

การควบคุมและป้องกันความประหลาดของนักเรียน ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ

๑. การจัดดำเนินการเกี่ยวกับระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียน
๒. การประชุมอบรมชี้แจงแก่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง
๓. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักเรียน

๔. การดูแลนักเรียนขณะที่อยู่ในโรงเรียน
๕. การจัดทำหลักฐานต่าง ๆ ของนักเรียนในด้านการปกครองนักเรียน

การแก้ไขความประพฤตินักเรียน ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ

๑. การวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนในด้านการปกครอง
๒. การแก้ไขปัญหาความประพฤตินักเรียนภายในโรงเรียน
๓. การแก้ไขปัญหาความประพฤตินักเรียนนอกโรงเรียน
๔. การลงโทษนักเรียนตามระเบียบที่กำหนดไว้

การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน

การประสานสัมพันธ์ของฝ่ายปกครองกับฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ

๑. ความสัมพันธ์กับฝ่ายแนะแนว
๒. การร่วมมือกับฝ่ายอื่น ๆ ในโรงเรียน

การบริหารงานของฝ่ายปกครอง ตัวบ่งชี้ที่สำคัญคือ

๑. การวางนโยบายและแผนงานฝ่ายปกครอง
๒. การจัดตำแหน่งงานของฝ่ายปกครอง
๓. การประสานงานของฝ่ายปกครอง
๔. การประเมินผลงานของฝ่ายปกครอง

งานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารที่นอกเหนือจากงานที่เกี่ยวข้องกับความประพฤตินักเรียน

ตัวอย่างการสร้างข้อคำถาม เมื่อได้กำหนดตัวแปรและตัวบ่งชี้แต่ละตัวแล้ว ผู้วิจัยได้นำตัวบ่งชี้แต่ละตัวเพื่อมาสร้างเป็นข้อคำถาม เพื่อนำไปสำรวจข้อมูลในการวิจัยภาคสนามต่อไป ซึ่งตัวอย่างข้อคำถามได้แก่

๑. เรื่องการควบคุมและป้องกันความประพฤติของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ : การประชุม อบรม ชี้แจงแก่นักเรียน ครู และผู้ปกครอง

ข้อคำถาม: ได้มีการประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียนหรือไม่

ตัวบ่งชี้ : การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของนักเรียน

ข้อคำถาม: ฝ่ายปกครองของโรงเรียนได้มีการพบนักเรียนเพื่อให้คำปรึกษาเป็นรายบุคคลหรือไม่

๒. การแก้ไขความประพฤติของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ : การแก้ไขความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียน

ข้อคำถาม: ฝ่ายปกครองได้ร่วมมือกับครู - อาจารย์ในโรงเรียนเพื่อช่วยแก้ไขความประพฤตินักเรียนหรือไม่

ตัวบ่งชี้ : การวิเคราะห์สำรวจทำสถิติและวิจัยในงานฝ่ายปกครอง

ข้อคำถาม: ได้มีการจัดทำสถิติ (ตัวเลข, กราฟ, ชาร์ต) เกี่ยวกับปัญหาความประพฤติของนักเรียนหรือไม่

๓. การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน

ตัวบ่งชี้ : การจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน

ข้อคำถาม: มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมในการเสียสละของนักเรียนหรือไม่

๔. การประสานสัมพันธ์กับฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน

ตัวบ่งชี้ : ความสัมพันธ์กับฝ่ายแนะแนว

ข้อคำถาม: ได้มีการจัดแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างฝ่ายปกครองและฝ่ายแนะแนวหรือไม่

๕. การบริหารงานของฝ่ายปกครอง

ตัวบ่งชี้ : การวางนโยบายและแผนงานฝ่ายปกครอง

ข้อคำถาม: ฝ่ายปกครองมีการจัดประชุมประสานงานเพื่อจัดทำแผนงานของฝ่ายปกครองหรือไม่

ลักษณะของ เครื่องมือในการวิจัย

ลักษณะของ เครื่องมือในการวิจัย มีอยู่ด้วยกัน ๒ ตอน คือ

ส่วนแรก เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยจะถามในเรื่อง เพศ อายุ อาชีพ ระยะเวลาที่ปฏิบัติราชการในตำแหน่ง และวุฒิทางการศึกษา โดยจะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ส่วนที่ ๒ จะเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง โดยได้สร้างจากตัวแปรทั้ง ๖ ประการที่ได้กล่าวแล้ว และแบบสอบถามจะมีลักษณะดังนี้คือ

๑. งานที่เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายปกครองจะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)
๒. วิธีปฏิบัติของฝ่ายปกครองในเรื่องความประพฤติของนักเรียน แบบสอบถามจะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) และแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความเห็นของแต่ละบุคคล
๓. ด้านปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือแบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบตามความเห็นของแต่ละบุคคล

จากลักษณะของ เครื่องมือดังกล่าว เมื่อผู้วิจัยสร้างเสร็จแล้วได้นำเครื่องมือให้อาจารย์ที่ปรึกษาที่ได้ควบคุมการวิจัยเพื่อตรวจสอบแก้ไขก่อนที่จะนำไปทดลองใช้กับโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ในกรุงเทพมหานคร และต่างจังหวัด จำนวน ๘ โรงเรียนแล้วปรับปรุง จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ ในเขตการศึกษา ๓ จำนวน ๓๐ โรงเรียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในบางโรงเรียนและบางโรงเรียนผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้แล้วให้ครูอาจารย์ในโรงเรียนเหล่านั้นช่วยรวบรวมส่งให้ผู้วิจัยทางไปรษณีย์จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ส่งไปจำนวน ๒๗๖ ชุด ในจำนวน ๓๐ โรงเรียน ได้รับคืน ๒๑๔ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๓๔ ดังได้แสดงจำนวนที่ส่งแบบสอบถามและจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ตามตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ จำนวนแบบสอบถามที่แจกไป ได้รับคืนและสามารถใช้ในการวิจัยได้ จาก-
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนแบบสอบถาม		
	ส่ง	รับคืน	ร้อยละ
ผู้บริหารโรงเรียน	๓๐	๑๔	๖๓.๓๓
ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง	๓๐	๒๖	๘๖.๖๖
อาจารย์แนะแนว	๓๐	๒๔	๘๐.๐๐
อาจารย์ปกครอง	๑๘๖	๑๔๔	๗๗.๔๒
รวม	๒๗๖	๒๑๘	๗๙.๐๒

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น ๓ ด้านด้วยกันคือ

๑. ทางด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มประชากรทั้งหมดมี ๔ กลุ่มด้วยกัน คือ กลุ่มผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง อาจารย์ปกครองและอาจารย์แนะแนว การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ได้วิเคราะห์ โดยวิธีการหาค่าร้อยละของตัวแปรแต่ละตัวคือ เพศ อายุ อาชีพราชการ เวลาที่ปฏิบัติงาน ในตำแหน่งนั้น ๆ และวุฒิทางการศึกษา และนำเสนอในรูปแบบตาราง เพื่อเปรียบเทียบสถานภาพของ ผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง อาจารย์ผู้ปกครอง และอาจารย์แนะแนว

๒. ในด้านหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำผลของการวิเคราะห์เสนอในรูปแบบตาราง เพื่อแสดงความเห็นของบุคคลทั้ง ๔ กลุ่มต่อผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง อาจารย์ปกครอง และอาจารย์แนะแนว

๓. ในด้านที่เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าคะแนนความถี่ และกำหนดค่าคะแนน (weight) มากน้อยตามลำดับความสำคัญของปัญหา เมื่อได้ค่าคะแนนแล้ว ผู้วิจัยจะรวบรวมและจัดลำดับความสำคัญ ตามค่าคะแนนเหล่านั้นอีกครั้งหนึ่ง จากนั้น

ได้นำเสนอในรูปตาราง ตามที่ได้สำรวจมา

จากกลุ่มของประชากรทั้ง ๔ กลุ่ม คือ ผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง อาจารย์ปกครองและ
อาจารย์แนะแนว

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) ซึ่งได้จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

$$\bar{X} = \text{แทนค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด}$$

$$\sum fx = \text{แทนผลรวมของคะแนนสะสมทั้งหมด}$$

$$N = \text{แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง^๑}$$

การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งได้จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\left(\frac{\sum fx^2}{N}\right) - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

$$S.D. = \text{แทนค่าความเบี่ยงเบนของกลุ่มตัวอย่าง}$$

$$\sum x = \text{แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด}$$

$$\sum x^2 = \text{แทนผลรวมของคะแนนแต่ละคะแนนยกกำลังสอง}$$

$$N = \text{แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง^๒}$$

^๑ ประคอง กรรณสูตร, สถิติประยุกต์สำหรับครู (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๗), หน้า ๔๑.

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๔๒.

ค่าคะแนน จะใช้ช่วงคะแนน ดังนี้

๐.๐๐ - ๐.๔๔	หมายถึง	ไม่ได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติน้อยมาก
๐.๕๐ - ๑.๔๔	หมายถึง	ปฏิบัติน้อย
๑.๕๐ - ๒.๔๔	หมายถึง	ปฏิบัติปานกลาง
๒.๕๐ - ๓.๔๔	หมายถึง	ปฏิบัติมาก
๓.๕๐ - ๔.๐๐	หมายถึง	ปฏิบัติมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะเป็นการวิเคราะห์ขั้นต้น เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และการวิเคราะห์ความเห็นของผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง หัวหน้าฝ่ายแนะแนว และอาจารย์ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับฝ่ายปกครองในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินการของฝ่ายปกครองและข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงงานของฝ่ายปกครอง เพื่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้

ก. ด้านสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดพบว่า เป็นชายร้อยละ ๖๖.๒๑ และ เป็นหญิงร้อยละ

๓๓.๗๙

เกี่ยวกับอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากร้อยละ ๔๑.๐๙ จะมีอายุระหว่าง

๒๑ - ๓๐ ปี และผู้ที่มีอายุ ๓๑ ปีขึ้นไปมีร้อยละ ๓.๖๔

สำหรับอายุราชการของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้บริหารส่วนมากจะมีอายุราชการ ๒๑ ปีขึ้นไป (ร้อยละ ๕๒.๖๔) ผู้ช่วยฝ่ายปกครองมีอายุราชการ ๖ - ๑๐ ปี และ ๒๑ ปีขึ้นไป (ร้อยละ ๓๔.๖๒) ส่วนอาจารย์ปกครองส่วนมากมีอายุราชการ ๑ - ๕ ปี (ร้อยละ ๓๔.๕๔) และฝ่ายแนะแนวส่วนมากมีอายุราชการ ๑ - ๕ ปี (ร้อยละ ๖๐)

ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารส่วนมากปฏิบัติงานในตำแหน่ง

๖ - ๑๐ ปี (ร้อยละ ๕๒.๖๔) ผู้ช่วยฝ่ายปกครองส่วนมากปฏิบัติงานในตำแหน่ง ๑ - ๕ ปี

(ร้อยละ ๓๖.๕๓) ส่วนอาจารย์ปกครองปฏิบัติงานในตำแหน่ง ระหว่าง ๑ - ๕ ปี (ร้อยละ ๔๑.๒๗)

และฝ่ายแนะแนวปฏิบัติงานในตำแหน่งระหว่าง ๑ - ๕ ปี (ร้อยละ ๓๒)

วุฒิทางการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีวุฒิปริญญาตรี จำนวน ๑๔๑ คน (ร้อยละ ๖๔.๔๕) ส่วนผู้ที่มีวุฒิป.กศ.สูง หรือเทียบเท่า จำนวน ๖๐ คน (ร้อยละ ๒๗.๓๔) และผู้ที่มีวุฒิปริญญาโท ๔ คน (ร้อยละ ๑.๖๖)

(ดูตารางเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้ในภาคผนวกจกตารางที่ ๓๘ - ๔๒

ข. เกี่ยวกับเรื่องหน้าที่และความรับผิดชอบ ตลอดจนปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงานของฝ่ายปกครองในตำแหน่งต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดดังนี้

๑. เรื่องการควบคุมและป้องกันความประพฤตินักเรียน ในการวิเคราะห์เรื่องนี้จะครอบคลุมเรื่องที่สำคัญ ๆ อยู่ ๕ เรื่องด้วยกัน ซึ่งผลของการศึกษาได้ปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ การวางระเบียบและวิธีการปฏิบัติงานของนักเรียน จากคำร่วรสำรวจพบว่าฝ่ายปกครองของโรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป มีการวางระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการมาโรงเรียนของนักเรียน การลาของนักเรียน การทำความเคารพของนักเรียน และร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป มีระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่อง การลงโทษนักเรียนและการขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียนของนักเรียน สำหรับระเบียบที่ว่าด้วยการแต่งกายของนักเรียน พบว่าทุกโรงเรียนได้มีระเบียบในเรื่องนี้

สำหรับระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการให้รางวัลในการทำความดีของนักเรียนพบว่ามี ร้อยละ ๔๒.๕๒ เท่านั้น

ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓

ตารางที่ ๓ การวางระเบียบและวิธีการปฏิบัติตนของนักเรียน

ข้อ	ระเบียบและวิธีปฏิบัติ ของนักเรียน	ผู้บริหาร		ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		อาจารย์แนะแนว		รวม	
		N = ๑๔	%	N = ๒๖	%	N = ๑๔๔	%	N = ๒๔	%	N = ๒๑๔	%
๑.	ระเบียบการแต่งกาย ของนักเรียน	๑๔	๑๐๐	๒๖	๑๐๐	๑๔๔	๑๐๐	๒๔	๑๐๐	๒๑๔	๑๐๐
๒.	ระเบียบการมาโรงเรียน ของนักเรียน	๑๖	๘๕.๒๑	๒๔	๙๖.๑๕	๑๒๗	๘๘.๙๐	๒๑	๘๘	๑๙๐	๘๖.๓๕
๓.	ระเบียบการลาของ นักเรียน	๑๔	๑๐๐	๒๓	๘๘.๖๑	๑๒๗	๘๘.๒๓	๒๓	๙๖	๑๑๗	๘๕.๓๘
๔.	ระเบียบการทำความ เคารพของนักเรียน	๑๖	๘๕.๒๑	๒๔	๙๒.๓๐	๑๒๒	๘๕.๔๑	๑๗	๗๑	๑๕๙	๗๔.๓๐
๕.	การปฏิบัติขณะอยู่ใน โรงเรียน	๑๖	๘๕.๒๑	๒๒	๘๔.๖๑	๑๒๐	๘๓.๓๓	๒๑	๘๘	๑๗๑	๘๐.๓๗
๖.	ระเบียบการลงโทษ นักเรียน	๑๔	๑๐๐	๒๔	๙๖.๑๕	๑๔๐	๙๗.๒๒	๒๔	๑๐๐	๒๑๔	๑๐๐

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ข้อ	ระเบียบและวิธีปฏิบัติ ของนักเรียน	ผู้บริหาร		ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		อาจารย์แนะแนว		รวม	
		N = ๑๕	%	N = ๒๖	%	N = ๑๕๕	%	N = ๒๕	%	N = ๒๑๕	%
๗.	การให้รางวัลในการ ทำความดีของนักเรียน	๔	๒๖.๖๗	๕	๑๙.๒๓	๖๕	๔๒.๖๐	๕	๒๐	๕๔	๒๕.๓๒
๘.	การขออนุญาตออกนอก โรงเรียนของนักเรียน	๑๕	๑๐๐	๒๕	๙๖.๑๕	๑๕๖	๙๗.๔๕	๒๕	๑๐๐	๒๑๕	๙๘.๑๗
๙.	การรักษาความสะอาด ในโรงเรียนของ นักเรียน	๑๗	๘๘.๘๙	๑๕	๕๗.๖๙	๑๑๖	๗๕.๔๘	๑๕	๖๐	๑๖๗	๗๖.๒๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การรับฟังความคิดเห็นในเรื่องระเบียบต่าง ๆ จากนักเรียน

วิธีการรับฟังความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงระเบียบของโรงเรียนจากนักเรียน ในการสำรวจพบว่า โรงเรียนได้มีการปฏิบัติตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ

๑. การพบตัวแทนของนักเรียน
๒. การมีผู้สำหรับรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียนและ
๓. การออกแบบสำรวจความเห็นจากนักเรียน ดังรายละเอียดในตารางที่

ตารางที่ ๔ วิธีการรับฟังความคิดเห็นจากนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่ N = ๒๑๔
๑	พบตัวแทนนักเรียน	๙๑
๒	มีผู้สำหรับรับความเห็นจากนักเรียน	๘๔
๓	ออกแบบสำรวจความเห็นจากนักเรียน	๔๑

ปัญหาในการวางระเบียบทางด้านความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียนจากการสำรวจพบว่าปัญหาต่าง ๆ ได้แก่

ลำดับที่

- ๑ ครูอาจารย์ภายในโรงเรียนไม่ค่อยสนใจและให้ความร่วมมือน้อย (จำนวน ๔ คน)
- ๒ ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน (จำนวน ๔ คน)
- ๓ ขาดความร่วมมือของบุคลากรภายในโรงเรียน (จำนวน ๑ คน)
- ๔ กรรมการฝ่ายปกครองทำงานไม่สม่ำเสมอไม่เอาจริงเอาจัง (จำนวน ๑ คน)
- ๕ การขัดแย้งในค่านิยมความคิดของคณะกรรมการฝ่ายปกครอง (จำนวน ๑ คน)
- ๖ ไม่มีการประชุมประสานงานระหว่างครูในโรงเรียน (จำนวน ๑ คน)

ข้อเสนอแนะในการวางระเบียบและวิธีปฏิบัติตนของนักเรียน จากการสำรวจพบว่า

ตารางที่ ๔ ข้อเสนอแนะในการวางระเบียบและวิธีปฏิบัติตนของนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑	ระเบียบต่าง ๆ ที่วางขึ้นจะต้องแน่นอนรวมทั้งบทลงโทษต่าง ๆ ต้องชัดเจน เพื่อคณะครูจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง	๖
๒	ระเบียบต่าง ๆ ของโรงเรียนควรมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสภาพของสังคม	๔
๓	ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกระเบียบแต่ไม่ขัดต่อระเบียบหรือแนวปฏิบัติของกระทรวงศึกษาธิการ	๔
๔	ระเบียบความประพฤติของนักเรียนควรมาจากการตกลงร่วมกันระหว่างครูนักเรียน ด้วยความเข้าใจและยอมรับร่วมกัน	๓
๕	ระเบียบต่าง ๆ ควรให้ ครู - อาจารย์ ผู้ปกครองร่วมกันร่างเป็นระเบียบของโรงเรียน	๓
๖	ระเบียบต่าง ๆ ควรได้มาจากคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องและผ่านที่ประชุมของคณะครูในโรงเรียนซึ่งไม่ขัดต่อระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ	๓
๗	ระเบียบต่าง ๆ ควรใช้ระบบคะแนนควบคู่กับการลงโทษนักเรียน	๒
๘	ระเบียบควรบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรและเมื่อออกแล้วจะต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด	๑
๙	ระเบียบต่าง ๆ ควรสอดคล้องกับระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการ	๑
๑๐	ให้มีการประชุมผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปกครอง เพื่อได้วางกฎระเบียบ	๑
๑๑	ระเบียบต่าง ๆ ควรเป็นระเบียบที่ปฏิบัติกันได้เป็นแนวเดียวกันทั่วประเทศ	๑
๑๒	ควรให้คณะกรรมการโรงเรียนมีส่วนร่วมในการวางระเบียบและชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบ	๑

ตารางที่ ๔ (ต่อ)

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑๓	โรงเรียนในกลุ่มเดียวกันหรือ เขตการศึกษาเดียวกันควรได้ร่วมกันวางระเบียบเพื่อนำมาใช้โดยที่นักเรียนจะไม่ได้มีการเปรียบเทียบกัน (๑ คน)	๑
๑๔	ระเบียบต่าง ๆ ควรจะได้มาจากคณะกรรมการนักเรียนภายในขอบเขตของราชการและควรให้นักเรียนควบคุมกันเองจะได้ผลมากกว่า (๑ คน)	๑

๑.๒ การประชุม อบรม ชี้แจง ครู นักเรียนและผู้ปกครอง จากการสำรวจพบว่า ฝ่ายปกครองของโรงเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๐ มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียน เพื่อชี้แจงระเบียบต่าง ๆ และการประชาสัมพันธ์ให้ครู ในโรงเรียนทราบถึงนโยบายของฝ่ายปกครอง

ส่วนเรื่องการรายงานความประพฤติของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ผู้บริหารส่วนใหญ่ ๔๔.๗๓ ผู้ช่วยฝ่ายปกครองร้อยละ ๗๓.๐๓ อาจารย์ปกครองร้อยละ ๗๕.๘๓ และอาจารย์แนะแนวร้อยละ ๖๔ เห็นว่าฝ่ายปกครองได้ทำในงานด้านนี้ ดังรายละเอียดในตารางที่ ๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖ การประชุมอบรม ชี้นำ ครู ผู้ปกครอง

ข้อ	รายการ	ผู้บริหาร		ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		อาจารย์แนะแนว		รวม	
		N = ๑๔	%	N = ๒๖	%	N = ๑๔๔	%	N = ๒๔	%	N = ๒๑๔	%
๑.	ประชุมผู้ปกครอง นักเรียนเพื่อชี้แจง ระเบียบต่าง ๆ	๑๔	๑๐๐.๐	๒๖	๑๐๐	๑๓๙	๙๓.๒๘	๒๓	๙๖	๒๐๗	๙๘.๕๒
๒.	รายงานความประพฤติ ของนักเรียนให้ผู้ ปกครองทราบ	๑๔	๑๐๐.๐	๑๔	๕๓.๘๕	๑๑๓	๗๘.๕๓	๑๗	๖๘	๑๖๗	๗๘.๒๕
๓.	ประชาสัมพันธ์ให้ครู ในโรงเรียนทราบ เกี่ยวกับนโยบายของ ฝ่ายปกครอง	๑๔	๑๐๐	๒๖	๑๐๐	๑๑๔	๗๘.๕๔	๒๒	๙๒	๑๖๔	๗๖.๖๓

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการประชุมอบรมชี้แจงนักเรียน

ในด้านวิธีการประชุมอบรมชี้แจงนักเรียนเกี่ยวกับระเบียบและวิธีปฏิบัติของนักเรียนในโรงเรียน จากการสำรวจพบว่า วิธีการอันดับ ๑ คือ การให้การอบรมโดยถาวร อันดับ ๒ โดยครูประจำชั้นเป็นผู้อบรม อันดับ ๓ กวรถให้การอบรมในห้องประชุมและ สุดท้ายคือให้หัวหน้าระดับหรือหัวหน้าคณะเป็นผู้อบรม ดังรายละเอียดในตารางที่ ๗

วิธีประชุมอบรม

ตารางที่ ๗ การประชุมอบรมชี้แจงนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่ N = ๒๑๔
๑.	ครู - อาจารย์เวรอบรมในตอนเช้า	๑๘๕
๒.	อาจารย์ประจำชั้นอบรมในห้องเรียน	๑๕๕
๓.	อบรมในห้องประชุม	๑๔๐
๔.	ให้หัวหน้าระดับหัวหน้าคณะ เป็นผู้อบรม	๔๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาที่สำคัญ ๆ ในการอบรมนักเรียนในโรงเรียน จากการสำรวจพบว่าปัญหาที่สำคัญในการประชุมอบรมนักเรียนในโรงเรียนมีดังรายการต่อไปนี้

ตารางที่ ๘ ปัญหาในการอบรมนักเรียนในโรงเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	สถานที่ไม่พอกับนักเรียนที่เข้าประชุมพร้อมกัน	๓๘
๒.	นักเรียนบางกลุ่มหนีการประชุม	๒๕
๓.	ขาดให้การร่วมมือจากคณะครูบางกลุ่มที่ไม่ใช่ฝ่ายปกครอง	๒๐
๔.	เวลาในการอบรมนักเรียนมีน้อยไม่ใช่อำนวย	๖
๕.	อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการประชุมมีไม่เพียงพอ	๕
๖.	ครูประจำชั้นหรืออาจารย์ที่ปรึกษาไม่เข้าฟังพร้อมนักเรียน	๕
๗.	ขาดบุคลากรที่มีความสามารถมีความรู้และสนับสนุนการอบรมอย่างสม่ำเสมอ	๕
๘.	ครู - อาจารย์ ที่ให้การอบรมมักจะเป็นคนเดิมนักเรียนเบื่อหน่าย	๕
๙.	ไม่ได้มีการวางแผนในการอบรมที่แน่นอน	๓
๑๐.	ครูประจำชั้นไม่ช่วยอบรม	๓
๑๑.	ขาดผู้ควบคุมและขาดความร่วมมือจากคณะครู	๑
๑๒.	มีนักเรียนมากเกินไปไม่สามารถประชุมพร้อมกันได้	๑
๑๓.	ครู - อาจารย์ที่เกี่ยวข้องไม่เข้าฟังด้วย	๑

ปัญหาในการประชุมชี้แจงผู้ปกครองนักเรียน

จากการสำรวจพบว่า ปัญหาสำคัญ ๆ ในการประชุมชี้แจงผู้ปกครองนักเรียน ดังมีรายละเอียด
ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔ ปัญหาในการประชุมชี้แจงผู้ปกครองนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	ผู้ปกครองไม่ค่อยมาประชุมหรือน้อย	๔๒
๒.	ผู้ปกครองไม่สามารถมาได้เพราะความจำเป็นในด้านอาชีพ	๑๔
๓.	ผู้ปกครองที่มาประชุมมักไม่ใช่ผู้ปกครองที่แท้จริงของนักเรียน	๑๓
๔.	ผู้ปกครองบางท่านไม่เข้าใจจุดมุ่งหมายของการประชุม เพราะกลัวโรงเรียน จะขอความช่วยเหลือ	๗
๕.	นักเรียนไม่นำหนังสือเชิญประชุมของโรงเรียนให้ผู้ปกครองหรือเชิญ ผู้ปกครองมาโรงเรียน	๕
๖.	โรงเรียนไม่มีการวางแผนและประชาสัมพันธ์	๒
๗.	การติดต่อระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองไม่ค่อยสะดวก	๑
๘.	นักเรียนไม่มีผู้ปกครองโดยไม่ได้มาอยู่กับผู้ปกครองที่แท้จริง เช่น อยู่บ้านเช่า หรือหอพัก	๐

การประชุมอบรมนักเรียนเพื่อปรับปรุงความประพฤตินักเรียน

ในการสำรวจพบว่า ความประพฤติของนักเรียนมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอย่างมากตามลำดับดังนี้

๑. การแต่งกาย	๒. กริยามารยาท
๓. การตรงต่อเวลา	๔. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่
๕. ประพฤติตนในทำนองชู้สาว และ	๖. การหนีเรียน

ส่วนความประพฤติของนักเรียนที่มีปัญหาน้อยคือ เรื่องความสามัคคี และการลักขโมย

ซึ่งรายละเอียดดังที่เสนอในตาราง ๑๐

ตารางที่ ๑๐ การประชุมอบรมนักเรียนเพื่อปรับปรุงความประพฤตินักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	การแต่งกาย	๕๓
๒.	กริยามารยาท	๔๒
๓.	การตรงต่อเวลา	๒๕
๔.	ความรับผิดชอบต่อหน้าที่	๒๔
๕.	ชู้สาว	๒๓
๖.	การหนีเรียน	๒๓
๗.	การทำความเคารพ	๑๔
๘.	การมีวินัยในตนเอง	๑๓
๙.	การพูดจาที่สุภาพ	๙
๑๐.	ยาเสพติด	๖
๑๑.	การใช้เวลาว่าง	๕
๑๒.	ด้านคุณธรรม	๕
๑๓.	การเล่นการพนัน	๕
๑๔.	ความสามัคคี	๓
๑๕.	ลักขโมย	๒

ตารางที่ ๑๑ การให้คำปรึกษาในด้านการปฏิบัติตนและการช่วยเหลือนักเรียน

ข้อ	ประเภทรายการ	ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		อาจารย์แนะแนว		รวม	
		N = ๒๖ %	%	N = ๑๔๙ %	%	N = ๒๕๖ %	%	N = ๒๐๐ %	%
๑	มีการติดตามนักเรียนที่มีปัญหาความประพฤติ โดยการเยี่ยมเยียนถึงที่บ้าน	๒๒	๘๔.๖๑	๑๐๓	๖๗.๑๑	๑๖	๖๔	๑๓๑	๖๕
๒	การเยี่ยมเยียนและพบผู้ปกครองโดยทั่วไปที่บ้าน	๒๑	๘๐.๗๖	๘๑	๕๔.๓๖	๑๕	๖๐	๑๑๗	๕๘.๕
๓	การให้คำปรึกษานักเรียนเป็นรายบุคคล	๒๕	๙๖.๑๕	๑๓๖	๙๑.๒๗	๒๕	๙๖	๑๘๕	๙๒.๕
๔	การให้คำปรึกษานักเรียนเป็นรายกลุ่ม	๒๑	๘๐.๗๖	๑๒๑	๘๑.๒๐	๒๓	๙๒	๑๖๕	๘๒.๕
๕	การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียน	๒๕	๙๒.๓๐	๑๒๗	๘๔.๒๓	๒๕	๙๖	๑๗๕	๘๗.๕
๖	การช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับด้านทุนทรัพย์	๒๕	๙๒.๓๐	๑๒๓	๘๒.๕๕	๒๕	๙๖	๑๗๑	๘๕.๕

จากตารางที่ ๑๑ พบว่าฝ่ายปกครองได้ทำในเรื่อง การให้คำปรึกษานักเรียนเป็นรายกลุ่ม การช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับด้านทุนทรัพย์ร้อยละ ๘๐ ขึ้นไป ส่วนการให้คำปรึกษานักเรียนเป็นรายบุคคลนั้นทำร้อยละ ๙๒.๕

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนการติดตามนักเรียนที่มีปัญหา โดยการเยี่ยมเยียนถึงที่บ้าน ผู้ช่วยปกครอง ร้อยละ ๘๔.๖๖ อาจารย์ปกครอง ร้อยละ ๖๗.๑๑ และอาจารย์แนะแนว ร้อยละ ๖๔ เห็นว่าได้ทำในเรื่องนี้

การเยี่ยมเยียนนักเรียนและพบปะผู้ปกครองโดยทั่วไปที่บ้านนั้น ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง ร้อยละ ๘๐.๗๖ อาจารย์ปกครอง ร้อยละ ๕๕.๓๖ และอาจารย์แนะแนว ร้อยละ ๖๐ เห็นว่าได้ทำในเรื่องนี้

ปัญหาและอุปสรรคในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

จากการสำรวจพบว่ามีปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนของฝ่ายปกครองดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๑๒ ปัญหาและอุปสรรคที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	นักเรียนไม่กล้าเข้ามาขอคำปรึกษาเพราะมีความกลัวในการเข้าพบกับฝ่ายปกครอง	๓๑
๒.	ฝ่ายปกครองไม่ค่อยมีเวลาเพราะบางครั้งต้องทำการสอนด้วย	๑๑
๓.	นักเรียนที่มีปัญหามากไม่ให้อิทธิพลที่แท้จริง	๘
๔.	ฝ่ายปกครองไม่มีสถานที่เฉพาะในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน	๗
๕.	นักเรียนมีมากและกำลังของฝ่ายปกครองมีน้อย	๔
๖.	ฝ่ายปกครองต้องทำงานอื่นหลายหน้าที่	๒
๗.	อาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ประจำชั้นไม่ค่อยให้ความร่วมมือ	๑
๘.	ฝ่ายปกครองยังขาดข้อมูลที่ละเอียดของนักเรียน	๑
๙.	เนื่องจกความไม่พร้อมของบุคลากรของฝ่ายปกครอง	๑
๑๐.	ฝ่ายปกครองบางท่านไม่ค่อยติดตามผลงาน	๑
๑๑.	นักเรียนที่มีปัญหามักจะหลบหลีก ไม่ยอมเข้าพบฝ่ายปกครอง	๑
๑๒.	นักเรียนไม่เห็นความสำคัญว่าโรงเรียนจะช่วยเขาได้	๑
๑๓.	นักเรียนจะมองว่าฝ่ายปกครองจะเป็นฝ่ายจับผิดอยู่เสมอ	๑

ข้อเสนอแนะในเรื่องการให้คำปรึกษาของฝ่ายปกครองต่อนักเรียนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตน
ของนักเรียนจากการสำรวจพบว่า

ตารางที่ ๑๓ ข้อเสนอแนะในการให้คำปรึกษาของฝ่ายปกครอง

ลำดับ	รายการ	ความถี่
๑.	ฝ่ายปกครองควรมีห้องที่เป็นสัดส่วนโดยให้นักเรียนเห็นว่ามีนักเรียนกับฝ่ายปกครองเท่านั้น	๔
๒.	ฝ่ายปกครองควรจะทำตัวให้นักเรียนรู้ว่าพร้อมที่จะช่วยเหลือนักเรียนและ เป็นกันเองกับนักเรียน	๔
๓.	ฝ่ายปกครองพยายามเปลี่ยนทัศนคติของนักเรียนโดยพยายามใกล้ชิดกับนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้พบครูเสมอ	๓
๔.	ฝ่ายปกครองควรทำตัวหรือวางตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	๓
๕.	ฝ่ายปกครองควรได้มีการเยี่ยมเยียนนักเรียนที่บ้านเป็นครั้งคราวหรือตามความ เหมาะสม	๓
๖.	ฝ่ายปกครองควรทำงานประสานกับฝ่ายแนะแนว	๒
๗.	ควรลดชั่วโมงสอนของครูฝ่ายปกครองให้น้อยลง	๒
๘.	เมื่อให้คำปรึกษาไปแล้วต้องมีการติดตามผล	๑
๙.	ควรให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้มีส่วนร่วมในเรื่องนี้	๑
๑๐.	ควรมีการแบ่งกลุ่มนักเรียนที่ไม่มากนักและให้ครูที่ปรึกษารับผิดชอบ	๑
๑๑.	จัดเวลาว่างสำหรับฝ่ายปกครองที่จะพบนักเรียนเป็นกลุ่ม	๑

๑.๔ การดูแลนักเรียนขณะที่มาอยู่ในโรงเรียน

ในการสำรวจเกี่ยวกับการปฏิบัติของฝ่ายปกครองในการดูแลความปลอดภัยของนักเรียน พบว่าฝ่ายปกครองของโรงเรียนมีวิธีการดูแลความปลอดภัยของนักเรียนดังนี้

๑. ให้ครูเวรเป็นผู้ดูแล
๒. ให้ครู + อาจารย์ที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น
๓. ให้หัวหน้าระดับหรือหัวหน้าคณะเป็นผู้ดูแล
๔. การใช้สารวัตรนักเรียน ลูกเสือหรือยุวกาชาด เป็นผู้ดูแล และ
๕. การจัดเวรยามจุดต่าง ๆ ดังรายละเอียดในตารางที่

ตารางที่ ๑๔ การดูแลความปลอดภัยของนักเรียนขณะที่อยู่ในโรงเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่ N=๒๑๔
๑.	การจุดครูเวรในการดูแล	๑๗๘
๒.	การใช้ครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น	๑๑๘
๓.	การให้หัวหน้าระดับหรือหัวหน้าคณะ	๑๑๒
๔.	การใช้สารวัตรนักเรียน ลูกเสือ ยุวกาชาด	๖๖
๕.	การจัดเวรยามตามจุดต่าง ๆ	๖๒

ตารางที่ ๑๕ วิธีการปฏิบัติของทางโรงเรียนเมื่อนักเรียนต้องการออกนอกบริเวณโรงเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่ N=๒๑๔
๑.	ขออนุญาตฝ่ายปกครอง	๑๗๗
๒.	ขออนุญาตครูประจำชั้น	๗๔
๓.	ขออนุญาตครูเวร	๕๗
๔.	ขออนุญาตจากครู - อาจารย์ท่านใดท่านหนึ่ง	๑๑

จากตารางที่ ๑๕ พบว่าวิธีการปฏิบัติของโรงเรียน เมื่อนักเรียนต้องการออกนอกบริเวณโรงเรียน จะมีวิธีการดังนี้ ส่วนใหญ่ ขออนุญาตฝ่ายปกครอง รองลงมาคือการขออนุญาตจากครู-ประจำชั้นและครูเวร ส่วนการขออนุญาตจากครู - อาจารย์ท่านใดท่านหนึ่งนั้นเห็นว่าเป็นวิธีที่ปฏิบัติน้อย

ตารางที่ ๑๖ วิธีการปฏิบัติของโรงเรียนเมื่อนักเรียนมาสาย

ลำดับที่	รายการ	ความถี่ N=๒๑๔
๑.	ว่ากล่าวตักเตือน	๑๗๔
๒.	บันทึกรายชื่อนักเรียนที่มาสาย	๑๗๗
๓.	การลงโทษ	๑๓๔
๔.	เชิญผู้ปกครองมาพบ	๗๖
๕.	การออกบัตรมาสายให้นักเรียน	๔๐

จากตารางที่ ๑๖ พบว่าวิธีการปฏิบัติของโรงเรียนเมื่อนักเรียนมาสาย โรงเรียนจะมีวิธีการ ตามลำดับดังนี้

๑. ว่ากล่าวตักเตือน
๒. บันทึกรายชื่อนักเรียนที่มาสาย
๓. การลงโทษนักเรียน
- ๔.เชิญผู้ปกครองมาพบ และ
๕. การออกบัตรมาสายให้

ปัญหาความประพฤตินักเรียนในโรงเรียน

จากการสำรวจพบว่า มีปัญหาที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับความประพฤตินักเรียนในโรงเรียน คือ การแต่งกาย ชู้สาว การหนีเรียน ยาเสพติด การไม่ตรงต่อเวลา ส่วนที่ระบุว่าไม่มีปัญหาค่อนข้างน้อยคือ ไม่สนใจเรียนและการทำตัวเป็นพวกพาลเกเร ซึ่งได้แสดงในตารางที่ ๑๗

ตารางที่ ๑๗ ปัญหาความประพฤตินักเรียนในโรงเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่ N=๒๑๔
๑.	การแต่งกาย	๘๘
๒.	ชู้สาว	๕๘
๓.	การหนีเรียน	๕๗
๔.	ยาเสพติด (บุหรี, สุรา)	๔๔
๕.	การไม่ตรงต่อเวลา	๓๖
๖.	กเรียนารยาท	๒๔
๗.	การพนัน	๑๔
๘.	การทะเลาะวิวาท	๑๓
๙.	ลักขโมย	๑๐
๑๐.	การทำความเคารพ	๘
๑๑.	ไม่สนใจเรียน	๕
๑๒.	ทำตัวเป็นพวกพาลเกเร	๔

วิธีการดูแลและกวดขันความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียน
จากการสำรวจพบว่าทางโรงเรียนได้มีการปฏิบัติดังตารางที่ ๑๘

ตารางที่ ๑๘ วิธีการดูแลและกวดขันความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	มีการลงโทษนักเรียนที่ทำผิดระเบียบวินัยตามขั้นตอนที่วางไว้	๓๔
๒.	ให้อาจารย์หัวหน้าระดับอาจารย์ที่ปรึกษาคอยควบคุมดูแล	๒๖
๓.	มีการประชุมและแจ้งปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ	๑๕
๔.	ให้ครูเวรเป็นผู้ดูแลและตรวจตราและอบรมหน้าแถว	๑๔
๕.	มีการประชุมตักเตือนหรือ เมื่อ เจอนักเรียนที่ประพฤติผิด	๑๐
๖.	จัดให้มีสารวัตรนักเรียนช่วยสอดส่องดูแลและรายงานให้ฝ่ายปกครองทราบ	๘
๗.	จัดครูเวรออกสำรวจตามอาคารต่าง ๆ และเวลาพักกลางวัน	๕
๘.	ฝ่ายปกครองเป็นผู้ตรวจตราในระดับชั้นและอาคารต่าง ๆ	๓
๙.	มีหน่วยเฉพาะกิจคอยตรวจตราเมื่อเวลาจำเป็น	๑
๑๐.	การเน้นในเรื่องการให้คะแนนและการตัดคะแนนความประพฤติ	๑
๑๑.	อาจารย์หัวหน้าอาคารคอยดูแล	๑
๑๒.	ให้อาจารย์ทุกท่านช่วยกันสอดส่องดูแลความประพฤตินักเรียน	๑

ปัญหาของฝ่ายปกครองในการดูแลความประพฤติของนักเรียนขณะอยู่ในโรงเรียน จากการสำรวจพบว่ามีปัญหาสำคัญ ๆ ดังนี้

ตารางที่ ๑๔ ปัญหาของฝ่ายปกครองในการดูแลความประพฤติของนักเรียนขณะอยู่ในโรงเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	ครู - อาจารย์บางคนให้ความร่วมมือน้อยเพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครอง	๓๕
๒.	นักเรียนเป็นจำนวนมาก ครูปกครองน้อยดูแลไม่ทั่วถึง	๓๕
๓.	ผู้ทำหน้าที่ฝ่ายปกครองต้องทำการสอนและทำหน้าที่อื่น	๑๐
๔.	บริเวณโรงเรียนไม่มีรั้วรอบยากแก่การควบคุมดูแลนักเรียน	๗
๕.	ครู - อาจารย์ ที่ได้รับมอบหมายมักจะเพิกเฉย	๓
๖.	นักเรียนมีชั่วโมงว่างไม่ตรงกันและผู้ว่างมักจะประพฤติผิดระเบียบ	๑
๗.	นักเรียนจะไม่เชื่อฟังครู - อาจารย์ที่ไม่ได้สอนโดยเฉพาะนักเรียนระดับสูง	๑
๘.	นักเรียนที่มีปัญหามักจะคอยหลบหลีกอาจารย์ปกครอง	๑
๙.	ครู - อาจารย์ที่ไม่ทำหน้าที่ฝ่ายปกครองมุ่งแต่สอนหนังสืออย่างเดียว	๑
๑๐.	ฝ่ายปกครองบางครั้งขาดการประสานงานกับครูที่ปรึกษาหรือครูประจำชั้น	๑

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการดูแลความประพฤติของนักเรียนขณะที่อยู่ในโรงเรียน พบว่า

ตารางที่ ๒๐ ข้อเสนอแนะในการดูแลความประพฤติของนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	ให้ครู - อาจารย์ ช่วยกันกวาดชั้นดูแลนักเรียนให้มากขึ้น	๔
๒.	ให้นักเรียนมีส่วนช่วยครูเวร หัวหน้าอาคารในการดูแลนักเรียน	๗
๓.	ควรมีการจัดกิจกรรมนันทนาการและการพักผ่อนในโรงเรียน	๔
๔.	ควรมีการวางกฎระเบียบให้รัดกุมเพื่อปฏิบัติได้ตรงกัน	๓
๕.	จัดให้มีครูที่ปรึกษาต่อจำนวนนักเรียนที่พอ เหมาะกับ	๓
๖.	การทำงานของฝ่ายปกครองต้องสัมพันธ์กับครู - อาจารย์	๒
๗.	ควรลดงานสอนของครู - อาจารย์ที่ทำหน้าที่ฝ่ายปกครองให้น้อยลง	๒
๘.	ให้ครู - อาจารย์ มีความสำคัญว่าการปกครองนักเรียน เป็นหน้าที่ของทุกคน	๒
๙.	ผู้บริหารควรมีส่วนร่วมและติดตามการปฏิบัติงานของครูทุกคน	๑
๑๐.	กำหนดตัวบุคคลในการดูแลรับผิดชอบและปรึกษาร่วมกัน	๑
๑๑.	ฝ่ายปกครองควรมีการจัด เจ้าหน้าที่ติดตามผลในแต่ละ เรื่อง	๑
๑๒.	ควรใช้คณะกรรมการนักเรียนทำงานในด้าน การดูแลความประพฤติของนักเรียน	๑
๑๓.	ผู้บริหารควรมอบอำนาจให้ฝ่ายปกครองในการลงโทษนักเรียน	๑
๑๔.	ครูประจำชั้นควรมีบทบาทในชั้นของตนอย่างจริงจังและประสานกับฝ่ายปกครอง	๑
๑๕.	ควรจัดกิจกรรมให้มาก เพื่อครูจะได้มีโอกาสใกล้ชิดกับนักเรียนและได้รู้จักนักเรียนมากขึ้น เพื่อให้มีโอกาสแก้ไขปรับปรุงและรู้จักปัญหา	๑

๑.๔ การจัดทำหลักฐานต่าง ๆ ของนักเรียนในด้านการปกครองนักเรียน

ตารางที่ ๒๑ การจัดทำหลักฐานต่าง ๆ ของนักเรียน

ข้อ	รายการ	ผู้บริหาร		ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		รวม	
		N = ๑๔	%	N = ๒๖	%	N = ๑๔๙	%	N = ๑๘๙	%
๑.	การทำทะเบียนประวัติของนักเรียน เพื่อประโยชน์ของงานฝ่ายปกครอง	๑๕	๗๘.๕๗	๑๗	๖๕.๓๘	๘๕	๕๗.๐๔	๑๑๗	๖๐.๓๐
๒.	การจัดทำบัตรประจำตัวนักเรียน	๑๐	๕๒.๖๓	๑๖	๖๑.๕๓	๗๓	๔๘.๙๙	๙๙	๕๑.๐๓

จากตารางที่ ๒๑ พบว่า มีการทำทะเบียนประวัติของนักเรียนเพื่อประโยชน์ของงานฝ่ายปกครอง ร้อยละ ๖๐.๓๐ และ การจัดทำบัตรประจำตัวนักเรียน ร้อยละ ๕๑.๐๓

การจัดทำแบบฟอร์ม เกี่ยวกับงานด้านปกครอง

ในการจัดทำแบบฟอร์มที่เกี่ยวกับงานด้านการปกครองนักเรียน พบว่าฝ่ายปกครองได้มีการจัดทำแบบฟอร์มต่าง ๆ ดังนี้

๑. แบบฟอร์มการขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน
๒. แบบฟอร์มการทำภาคตัดท้น
๓. แบบฟอร์มสำหรับการติดต่อกับผู้ปกครอง ส่วน แบบฟอร์มที่เห็นว่ามีการทำอันดับที่

๖ และ ๗ คือ การขอทำบัตรประจำตัวนักเรียนและแบบฟอร์มขออนุญาตเข้าชั้นเรียน จากรายละเอียดตามตารางที่ ๒๒

ตารางที่ ๒๒ แบบฟอร์มที่เกี่ยวกับงานด้านปกครอง

ลำดับ	รายการ	ความถี่ ปี=๑๕๔
๑.	แบบฟอร์มการขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน	๑๕๗
๒.	แบบฟอร์มการทำภาคตัดท้น จัดท้นบน	๑๔๐
๓.	แบบฟอร์มการติดต่อกับผู้ปกครอง	๑๓๔
๔.	แบบฟอร์มสัญญากับผู้ปกครอง	๑๑๔
๕.	แบบฟอร์มการลงทะเบียนนักเรียน	๑๐๗
๖.	แบบฟอร์มการขอทำบัตรประจำตัวนักเรียน	๖๓
๗.	แบบฟอร์มการขออนุญาตเข้าชั้นเรียน	๕๒

การจัดทำทะเบียนหรือแฟ้มเกี่ยวกับการทำผิดระเบียบวินัยของนักเรียน

ในการจัดทำทะเบียนหรือแฟ้มเกี่ยวกับการทำผิดระเบียบวินัยของนักเรียน พบว่า มีการทำแฟ้มเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ตามลำดับดังนี้

๑. ด้านความประพฤติของนักเรียน
๒. การมาโรงเรียนสายของนักเรียน
๓. การทะเลาะวิวาทของนักเรียน
๔. การทำโทษนักเรียน
๕. การติดยาเสพติดของนักเรียน รายละเอียดดังตารางที่ ๒๓

ตารางที่ ๒๓ การจัดทำทะเบียนหรือแฟ้มเกี่ยวกับการทำผิดระเบียบวินัยของนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่ N=๑๔๔
๑.	ด้านความประพฤติของนักเรียน	๑๔๔
๒.	การมาโรงเรียนสายของนักเรียน	๑๓๑
๓.	การทะเลาะวิวาทของนักเรียน	๑๑๒
๔.	การทำโทษนักเรียน	๑๐๘
๕.	การติดยาเสพติดของนักเรียน	๗๖

ปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดทำหลักฐานต่าง ๆ ของฝ่ายปกครองในโรงเรียน จากการสำรวจพบว่า มีปัญหาต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ ๒๔ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำหลักฐานต่าง ๆ ของฝ่ายปกครอง

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	ฝ่ายปกครองไม่มีห้องทำงาน เป็นสัดส่วนโดยเฉพาะอุปกรณ์ที่เก็บหลักฐาน	๑๐
๒.	ไม่มีเวลาเพียงพอ เพราะต้องทำการสอนด้วย	๘
๓.	ฝ่ายปกครองขาดบุคลากร	๗
๔.	ครูประจำชั้นหรือครูที่ทำหน้าที่สอนไม่ได้ให้ข้อมูลต่อฝ่ายปกครอง	๔
๕.	ไม่มีผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการทำหลักฐานโดยตรง	๓
๖.	ครูไม่ได้ทำหลักฐานของนักเรียนที่ประพฤติผิด เป็นลายลักษณ์อักษร	๒
๗.	ฝ่ายปกครองไม่มีหน่วยงานที่เป็น เอกเทศในการทำงานด้านนี้	๑

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะในการจัดทำหลักฐานของงานฝ่ายปกครอง จากการสำรวจพบว่า

ตารางที่ ๒๕ ข้อเสนอแนะในการจัดทำหลักฐานของฝ่ายปกครอง

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	ควรจัดทำทะเบียนประวัติของนักเรียนทั้งโรงเรียนเพื่อแสดงถึงการทำดี - ไม่ดี ความประพฤติ หรือการติดต่อกับผู้ปกครอง เพื่อเป็นหลักฐานในการศึกษา	๔
๒.	มีทะเบียนประจำตัวนักเรียนทุกคน โดยทำบันทึกเป็นหลักฐานตลอดเวลาที่อยู่ในโรงเรียน	๒
๓.	ควรมีสำนึกงานฝ่ายปกครองและมีอุปกรณ์เป็นสัดส่วน	๒
๔.	ควรมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองทำหน้าที่ค้ำนี้ประจำสำนักงาน ๑ คน	๒
๕.	หลักฐานต่าง ๆ ควรจัดทำเป็นเล่มตัวอย่างไว้ในคู่มือฝ่ายปกครอง	๑
๖.	ควรมีการทำทะเบียนบันทึกหลักฐานต่าง ๆ ให้ทุกด้าน	๑
๗.	ควรมีการวางแผนกำหนดตัวบุคคลและประชุมขอความคิดเห็นจากบุคลากรใน ทุก ๆ ฝ่าย	๑
๘.	ควรมีแบบฟอร์มต่าง ๆ อย่างถูกต้องและเพียงพอ	๑
๙.	ให้ครูประจำชั้น เป็นผู้ช่วยทำหลักฐานในการทำผิดของนักเรียน	๑
๑๐.	ทุกครั้งที่นักเรียนทำผิดต้องมีการบันทึกอย่างสม่ำเสมอ	๑
๑๑.	ควรให้ฝ่ายปกครองอยู่รวมกันทำงานร่วมกันและมีตู้เอกสารแต่ละระดับชั้น	๑
๑๒.	ควรมอบให้ใครคนใดคนหนึ่ง เป็นคนรับผิดชอบในเรื่องนี้โดยเฉพาะ	๑
๑๓.	ข้อมูลต่าง ๆ ควรจัดทำให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	๑
๑๔.	การจัดทำหลักฐานควรให้เป็นระเบียบและง่ายต่อการค้นคว้า	๑
๑๕.	เจ้าหน้าที่ที่ทำงานด้านนี้จะต้องมีคาบสอนที่น้อยกว่าเดิม	๑

๒. การแก้ไขความประพฤตินักเรียน

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้ จะครอบคลุมเรื่องที่สำคัญ ๆ อยู่ ๔ ประการด้วยกัน ซึ่งผลของการศึกษาได้ปรากฏดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๑ การแก้ไขปัญหาความประพฤตินักเรียนในโรงเรียน

จากการสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่างพบว่า ฝ่ายปกครองได้มีการปฏิบัติในเรื่องการชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงของยาเสพติด การร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียนในการช่วยแก้ปัญหาให้นักเรียน ปฏิบัติในระดับปานกลาง (๑.๕๐ - ๒.๔๙)

ส่วนการร่วมมือกับคณะครู - อาจารย์ในโรงเรียนเพื่อช่วยแก้ไขความประพฤตินักเรียนและการติดตามนักเรียนที่มีปัญหาในด้านความประพฤติที่ต้องแก้ไขปรับปรุง พบว่าปฏิบัติในระดับที่มาก (๒.๕๐ - ๒.๕๙)

สำหรับการประสานงานกับสมาคมศิษย์เก่าในการสอดส่องดูแลความประพฤตินักเรียน พบว่าปฏิบัติน้อย (๐.๕๐ - ๑.๔๙) รายละเอียดตามตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๒๖ การแก้ไขความประพฤตินักเรียน

ข้อ	กิจกรรมที่ปฏิบัติ	ผู้บริหาร		ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง	
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
๑	การชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงโทษของยาเสพติด	๒.๔๘	๐.๖๗	๒.๓๕	๐.๗๓	๒.๑๔	๐.๘๗
๒	ประสานงานกับสมาคมศิษย์เก่าในการสอดส่องดูแลความประพฤตินักเรียน	๑.๔๒	๑.๒๓	๑.๑๒	๑.๑๒	๐.๕๗	๑.๑๓
๓	ขอความร่วมมือกับชุมชน	๒.๐๕	๑.๐๕	๑.๙๑	๐.๙๒	๑.๔๖	๑.๑๑
๔	ร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียน	๒.๘๔	๐.๗๔	๒.๘๑	๐.๗๔	๒.๒๕	๑.๐๓
๕	ขอความร่วมมือกับครู-อาจารย์ในร.ร.	๓.๑๖	๐.๘๗	๒.๗๓	๐.๗๑	๒.๔๕	๐.๙๕
๖	ติดตามนักเรียนที่มีปัญหาในด้านความประพฤติที่ต้องปรับปรุง	๒.๗๙	๑.๐๖	๒.๕๔	๐.๘๐	๒.๕๑	๐.๙๕

ปัญหาของฝ่ายปกครองในการจัดการแก้ไขความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียน จากการสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่างพบว่าฝ่ายปกครองมีปัญหาในการจัดการแก้ไขความประพฤติของนักเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๗ ปัญหาของฝ่ายปกครองในการแก้ไขความประพฤติของนักเรียน

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	ขาดความร่วมมือจากครู - อาจารย์ในโรงเรียนเพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครอง	๑๒
๒.	ฝ่ายปกครองไม่มีเวลาพบนักเรียนเพราะต้องทำการสอน	๒
๓.	นักเรียนมีจำนวนมากและมีหลายระดับส่วนฝ่ายปกครองมีน้อย	๒
๔.	บุคลากรในโรงเรียนสมัครใจทำงานฝ่ายปกครองน้อย	๑
๕.	ไม่ค่อยได้รับความร่วมมือจากคณะครูและผู้ปกครอง	๑
๖.	ครูประจำวิชาให้ความร่วมมือน้อยเพราะสอนแต่วิชาการศึกษา	๑
๗.	ฝ่ายปกครองไม่มีเวลาพอที่จะติดตามนักเรียนอย่างจริงจัง	๑
๘.	ไม่มีอำนาจในการสั่งการหรือการตัดสินใจในบางเรื่อง	๑

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการปฏิบัติ เมื่อนักเรียนไม่มีผู้ปกครองที่แท้จริงขณะที่เรียนในโรงเรียน

จากการสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่างพบว่าวิธีการแก้ไขปัญหานักเรียนไม่มีผู้ปกครองที่แท้จริงนั้น มีวิธีการปฏิบัติดังนี้

ตารางที่ ๒๘ วิธีการปฏิบัติเมื่อนักเรียนไม่มีผู้ปกครองที่แท้จริง

ลำดับที่	รายการ	ความถี่
๑.	เชิญผู้ปกครอง(บิดา-มารดา) ที่แท้จริงมาปรึกษาที่โรงเรียน	๓๘
๒.	ให้นักเรียนนำผู้ปกครองที่แท้จริง(บิดา-มารดา) มารับรอง เพื่อให้มีผู้ปกครองที่ถูกต้องขณะที่เรียนหนังสือในโรงเรียน	๒๗
๓.	เชิญผู้ปกครองที่เด็กมาอาศัยอยู่มาพบ เพื่อส่งข่าวให้ผู้ปกครอง(บิดา-มารดา) ที่แท้จริงทราบ	๑๕
๔.	ติดตามนักเรียน เหล่านี้และพยายามให้ค่าปรึกษาเป็นพิเศษ	๗
๕.	ให้ทำการมอบตัวใหม่โดยมีผู้ปกครองที่ถูกต้อง	๕
๖.	พยายามติดตามและ เยี่ยม เยียนนักเรียน เหล่านี้ที่บ้าน เป็นครั้งคราว	๓
๗.	ติดต่อญาติพี่น้องที่ใกล้ชิดของนักเรียนและแจ้งปัญหาต่าง ๆ ให้ทราบ	๑
๘.	ติดต่อกับอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์แนะแนว เพื่อให้การช่วยเหลือ	๑
๙.	มอบหมายให้ครู-อาจารย์ ท่านใดท่านหนึ่งช่วยดูแลเป็นพิเศษ	๑

๒.๒ การแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียนนอกโรงเรียน

ในการที่นักเรียนได้เกิดเรื่องทะเลาะวิวาทกับโรงเรียนอื่น การแก้ปัญหามา

จากการสำรวจวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวนั้น พอสรุปได้ดังนี้

ลำดับที่

๑. ขอความร่วมมือและประสานงานกับฝ่ายปกครองของโรงเรียน (จำนวน ๑๔ คน)
๒. เชิญผู้ปกครองเหล่านั้นมาพบเพื่อชี้แจงและร่วมกันแก้ปัญหา (จำนวน ๑๗ คน)
๓. พิจารณาตามระเบียบวินัยที่วางไว้ (จำนวน ๑๗ คน)
๔. แจ้งให้หัวหน้าสถานศึกษาทราบเพื่อร่วมกันแก้ปัญหา (จำนวน ๑๖ คน)
๕. ติดต่อกับทางโรงเรียนคู่กรณีเพื่อป้องกันและแก้ไข (จำนวน ๑๒ คน)
๖. เรียกผู้ที่เกี่ยวข้องทำการสอบสวนเพื่อหาสาเหตุ (จำนวน ๘ คน)
๗. ตั้งกรรมการร่วมกันทั้ง ๒ โรงเรียน เพื่อทำการสอบสวน (จำนวน ๖ คน)
๘. ขอคำสั่งจากเจ้าหน้าที่ทางราชการ (จำนวน ๔ คน)
๙. วางแผนงานร่วมกันกับโรงเรียนต่าง ๆ ภายในกลุ่มในการป้องกัน (จำนวน ๒ คน)
๑๐. พยายามจัดครู - อาจารย์ เฉพาะกิจไว้ตามจุดต่าง ๆ ที่คิดว่าน่าจะมีเรื่องเกิดขึ้น (จำนวน ๑ คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิธีการสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนภายนอกโรงเรียน จากการสำรวจมีวิธีการ

ดำเนินการดังนี้

ลำดับที่

๑. สอบถาม เพื่อนนักเรียนและประชาชนในแต่ละท้องถิ่น (จำนวน ๒๓ คน)
๒. ติดตาม เยี่ยม เยียนนักเรียนที่บ้านและพูดคุยกับผู้ปกครอง (จำนวน ๑๔ คน)
๓. ขอความร่วมมือกับสถานที่บริการต่าง ๆ ในชุมชนช่วยแจ้งให้ทราบ (จำนวน ๑๔ คน)
๔. ขอความร่วมมือจากศิษย์เก่าของโรงเรียน (จำนวน ๑๐ คน)
๕. มีหน่วยงานพิเศษโดยตั้งครู - อาจารย์ สอดส่องดูแล (จำนวน ๖ คน)
๖. ขอความร่วมมือเจ้าหน้าที่ของบ้านเมือง (จำนวน ๕ คน)
๗. แต่งตั้งนักเรียนคอยสังเกตและรายงานให้ทราบ (จำนวน ๕ คน)
๘. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้แจ้งให้ทราบ (จำนวน ๕ คน)
๙. มอบหมายให้ครู - อาจารย์ที่อยู่บริเวณท้องถิ่นช่วยดูแลในท้องถิ่นของตน (จำนวน ๓ คน)
๑๐. มีการติดต่อกับโรงเรียนในกลุ่มด้วยกันเพื่อให้ข้อมูล (จำนวน ๑ คน)
๑๑. พูดคุยกับบุคคลภายนอกเกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียน (จำนวน ๑ คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาและอุปสรรคในการแก้ไขความประพฤตินักเรียนนอกระบบ จากการศึกษาพบว่า

ลำดับที่

๑. สถานที่หรือแหล่งอบายมุขมีมากเกินไป (จำนวน ๔ คน)
๒. ผู้ปกครองมักจะมีข้ออ้างให้ เป็นหน้าที่ของโรงเรียนฝ่ายเดียว (จำนวน ๓ คน)
๓. ฝ่ายปกครองมีกำลังน้อย ที่จะติดตามได้ทั่วถึง (จำนวน ๓ คน)
๔. จำนวนนักเรียนไม่ได้เมื่อนักเรียนไม่แต่งเครื่องแบบ (จำนวน ๒ คน)
๕. สถานที่ที่นักเรียนไปมีวัสดุไม่คอยแจ้งให้ทราบ (จำนวน ๒ คน)
๖. สถานที่พักอาศัยของนักเรียนมาเข้าบ้านอยู่ไม่มีผู้ดูแล (จำนวน ๑ คน)
๗. ครูไม่มีเวลาเพียงพอเกี่ยวกับทางครอบครัว (จำนวน ๑ คน)
๘. เพื่อนนักเรียนด้วยกันไม่ค่อยให้ความร่วมมือ (จำนวน ๑ คน)
๙. นักเรียนมักจะเอาอย่างสังคมภายนอกเกินกว่าโรงเรียนจะช่วยได้ (จำนวน ๑ คน)
๑๐. สายลับที่ตั้งไว้กลัวไม่กล้ารายงานเพราะกลัวอิทธิพล (จำนวน ๑ คน)
๑๑. นักเรียนอยู่ห่างไกลยากแก่การดูแลได้ทั่วถึง (จำนวน ๑ คน)
๑๒. นักเรียนที่บอกข่าวไม่กล้าลงชื่อที่แท้จริง ทำให้สอบถามยาก (จำนวน ๑ คน)
๑๓. นักเรียนไม่ได้อยู่กับผู้ปกครองที่แท้จริงตามที่ระบุในใบมอบตัว (จำนวน ๑ คน)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การปรับปรุงแก้ไขความประพฤติของนักเรียนนอกโรงเรียน

จากการสำรวจพบว่าพฤติกรรมของนักเรียนนอกโรงเรียนที่ควรปรับปรุงตามลำดับความสำคัญดังนี้คือ

๑. ยาเสพติด	๒. การมั่วสุมในแหล่งอบายมุข
๓. เรื่องชู้สาว	๔. การเล่นการพนัน
๕. การเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน	๖. การทะเลาะวิวาท และ
๗. การแต่งกาย ดังรายละเอียดจากตารางที่ ๒๔	

ตารางที่ ๒๔ การปรับปรุงแก้ไขความประพฤตินักเรียนนอกโรงเรียน

ลำดับที่	รายการ	น้ำหนักคะแนน
๑.	ยาเสพติด (บุหรี, สุรา)	๔๕๕
๒.	มั่วสุมในแหล่งอบายมุข	๔๔๕
๓.	ชู้สาว	๔๔๑
๔.	เล่นการพนัน	๓๘๗
๕.	เที่ยวเตร่เวลากลางคืน	๖๘๗
๖.	ทะเลาะวิวาท	๖๓๔
๗.	การแต่งกาย	๖๒๔

ดูตารางคะแนนได้ในภาคผนวกตารางที่ ๔๓

๒.๓ การดำเนินการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิด

จากการสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่าง พบว่าฝ่ายปกครองได้มีวิธีดำเนินการลงโทษนักเรียนตามลำดับดังนี้ ๑.) ให้หัวหน้าฝ่ายปกครองแต่ละระดับหรือหัวหน้าคณะ-สี เป็นผู้สอบสวนลงโทษนักเรียน (๑๔๘) ๒.) ให้คณะกรรมการฝ่ายปกครองทำการสอบสวนลงโทษ (๑๔๒) ๓.) ให้ผู้ช่วยฝ่ายปกครองทำการสอบสวนลงโทษ (๑๑๕) ๔.) ให้อำนาจแก่ครู-อาจารย์ที่พบเห็น เป็นผู้ลงโทษ (๑๑๑) และ ๕.) ตั้งคณะกรรมการขึ้นเป็นรายการผี (๘๒) ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๐

ตารางที่ ๓๐ วิธีการดำเนินการลงโทษนักเรียนที่ประพฤติผิด

ลำดับที่	รายการ	ความถี่ N=๑๔๔
๑.	ให้หัวหน้าฝ่ายปกครองแต่ละระดับหรือหัวหน้าคณะ เป็นผู้สอบสวนลงโทษ	๑๔๘
๒.	ให้คณะกรรมการฝ่ายปกครองทำการสอบสวนลงโทษ	๑๔๒
๓.	ให้ผู้ช่วยฝ่ายปกครองทำการสอบสวนลงโทษ	๑๑๕
๔.	ให้อำนาจแก่ครู - อาจารย์ที่พบเห็นเป็นผู้ลงโทษ	๑๑๑
๕.	ตั้งคณะกรรมการขึ้นเป็นรายการผี	๘๒

เกี่ยวกับความประพฤติของนักเรียน ในโรงเรียนได้มีการระบุเกี่ยวกับการประพฤติผิดวินัยของโรงเรียน ซึ่งความผิดในโรงเรียนที่ถึงขั้นร้ายแรง โดยจากการสำรวจพบว่าความผิดขั้นร้ายแรงนั้น ได้แก่ความผิดตามลำดับ ดังนี้

ลำดับที่

๑. เรื่องซู่สาว (จำนวน ๓๔ คน)
๒. การฉกทรัพย์ (จำนวน ๔๗ คน)
๓. การทะเลาะวิวาทในโรงเรียน (จำนวน ๓๗ คน)
๔. ยาเสพติด (บุหรี่, สุรา) (จำนวน ๓๔ คน)
๕. เล่นการพนัน (จำนวน ๒๔ คน)
๖. กระด้างกระเดื่องต่อครู - อาจารย์ (จำนวน ๑๓ คน)
๗. พกอาวุธ (จำนวน ๑๐ คน)
๘. ยกพวกตีกันระหว่างโรงเรียน (จำนวน ๑๐ คน)
๙. ทำลายทรัพย์สินบัติของโรงเรียน (จำนวน ๔ คน)

ปัญหาในการสอบสวนลงโทษนักเรียน

ลำดับที่

๑. ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากครู - อาจารย์เท่าที่ควร (จำนวน ๔ คน)
๒. ผู้บริหารมักไม่ค่อยเห็นด้วยในการพิจารณาโทษหนักทำให้ฝ่ายปกครองหมดกำลังใจ (จำนวน ๒ คน)
๓. นักเรียนจะช่วยปกปิดไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริง (จำนวน ๒ คน)
๔. ในการสอบสวนลงโทษจะต้องใช้เวลาานาน (จำนวน ๑ คน)
๕. ในบางกรณีจะถูกอิทธิพลภายนอกบีบบังคับ (จำนวน ๑ คน)
๖. ในการลงโทษผู้บริหารมักจะมีเหตุขุ่นเกินไป (จำนวน ๑ คน)
๗. ความคิดเห็นของอาจารย์ไม่ตรงกัน (จำนวน ๑ คน)
๘. เมื่อตัดสินปัญหาในชั้นให้ออกผู้ตัดสินมีความปลอดภัยน้อย (จำนวน ๑ คน)
๙. ผู้บริหารมอบหน้าที่ให้แก่ไม่มอบอำนาจ (จำนวน ๑ คน)

ข้อ เสนอในการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินการสอบสวนลงโทษนักเรียน จากการ
สำรวจพบว่า

ลำดับที่

๑. การลงโทษนักเรียนควรให้เป็นไปตามระเบียบที่วางไว้อย่างจริงจัง (จำนวน ๔ คน)
๒. ควรให้อำนาจการลงโทษแก่ครูตามขั้นตอนและการทำโทษควรเป็นแบบแผน
เดียวกัน (จำนวน ๓ คน)
๓. ความรอบการสอบสวนลงโทษให้แก่คณะกรรมการฝ่ายปกครองและร่วมกับฝ่าย
อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง (จำนวน ๓ คน)
๔. ควรมีห้องสำหรับการสอบสวนโดยเฉพาะ (จำนวน ๑ คน)
๕. การลงโทษควรมุ่งถึงผลที่ได้รับต่อตัวของนักเรียน (จำนวน ๑ คน)
๖. ถ้าเป็นความผิดขั้นร้ายแรงควรเชิญผู้ปกครองมาร่วมในการสอบสวนด้วย (จำนวน ๑ คน)
๗. นักเรียนที่มาให้ข้อมูลต้องเก็บเป็นความลับ (จำนวน ๑ คน)
๘. การสอบสวนลงโทษนักเรียนต้องอยู่บนความรักและเมตตา (จำนวน ๑ คน)
๙. การสอบสวนจะต้องทำอย่างรวดเร็วและประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน (จำนวน ๑ คน)
๑๐. ก่อนจะทำการลงโทษต้องพิจารณาให้รอบคอบเสียก่อน (จำนวน ๑ คน)
๑๑. การสอบสวนและลงโทษจะต้องมีบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร (จำนวน ๑ คน)
๑๒. อำนาจในการตัดสินใจในการลงโทษควรมอบให้คณะกรรมการปกครอง (จำนวน ๑ คน)
๑๓. ครูประจำชั้นของนักเรียนที่ทำผิดควรมีบทบาทร่วมด้วย (จำนวน ๑ คน)

ตารางที่ ๓๑ การวิเคราะห์ปัจจัยเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน

ข้อ	รายการ	ผู้บริหาร		ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		อาจารย์แนะแนว		รวม	
		N= ๑๔	%	N= ๒๖	%	N= ๑๔๔	%	N= ๒๔	%	N= ๒๑๔	%
๑.	มีการวิเคราะห์เกี่ยวกับ ปัญหาความประพฤติของ นักเรียน	๑๗	๘๔.๕๗	๒๐	๗๖.๙๒	๘๖	๕๗.๗๑	๑๔	๕๖	๑๓๗	๖๒.๕
๒.	มีการแจ้งผลการวิเคราะห์ ให้ครู-อาจารย์ใน โรงเรียนทราบ	๑๖	๘๔.๒๑	๑๗	๖๕.๓๘	๘๐	๕๓.๖๘	๔	๑๖	๑๒๒	๕๕.๗
๓.	มีการทำสถิติ(ตัวเลข, กราฟ, เกี่ยวกับปัญหา ของนักเรียน	๓	๑๕.๗๘	๓	๑๑.๕๓	๒๑	๑๔.๐๘	๓	๑๒	๓๐	๑๓.๗
๔.	มีการร่วมมือกับครู -อาจารย์ได้วิเคราะห์ หรือหาวิธีแก้ไขปัญหา ของนักเรียน	๑๘	๘๕.๗๑	๒๐	๗๖.๙๒	๘๔	๕๖.๓๗	๑๑	๔๔	๑๓๓	๖๐.๗

ตารางที่ ๓๑ (ต่อ)

ข้อ	รายการ	ผู้บริหาร		ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		อาจารย์แนะแนว		รวม	
		N = ๑๔	%	N = ๒๖	%	N = ๑๔๕	%	N = ๒๕	%	N = ๒๑๔	%
๕.	มีการติดตามนักเรียน ที่ออกไปแล้ว เพื่อนำ ข้อมูลต่าง ๆ มาปรับปรุง	๑๑	๕๗.๘๙	๑๑	๔๒.๓๐	๔๓	๓๕.๘๗	๘	๓๒	๘๓	๓๗.๘
๖.	มีการทำวิจัยเกี่ยวกับ เรื่องความประพฤติกของ นักเรียน	๒	๑๐.๕๒	๗	๒๖.๙๒	๒๔	๑๖.๕๐	๖	๒๔	๓๕	๑๖.๘

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒.๔ การวิเคราะห์วิจัยเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียน

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการวิเคราะห์ สํารวจ ทำสถิติและการวิจัยเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนฝ่ายปกครอง พบว่า จำนวน ๖๐% ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าฝ่ายปกครองโรงเรียน ได้มีการทำงานในด้านนี้คือการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียน การแจ้งผลของการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียนให้ครู - อาจารย์ ทราบ ส่วนการทำสถิติ(ตัวเลข,กราฟ,ชาร์ท) เกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนและการทำวิจัยเกี่ยวกับเรื่องความประพฤตินักเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๐% เห็นว่า ฝ่ายปกครองได้ทำในเรื่องนี้ ดังรายละเอียดในตารางที่ ๓๑

ปัญหาในการวิเคราะห์สํารวจ ทำสถิติ และวิจัย เกี่ยวกับงานฝ่ายปกครอง จากการสํารวจพบว่า

ลำดับที่

๑. ฝ่ายปกครองมีเวลาน้อยเพราะต้องทำการสอน (จำนวน ๔ คน)
๒. ครู - อาจารย์ให้ความร่วมมือในด้านนี้น้อย (จำนวน ๓ คน)
๓. ขาดบุคลากรและการประสานงานร่วมมือของครู - อาจารย์ (จำนวน ๒ คน)
๔. บุคลากรของฝ่ายปกครองมีอยู่น้อย (จำนวน ๒ คน)
๕. ครู - อาจารย์ในโรงเรียนไม่ได้ให้ข้อมูล (จำนวน ๑ คน)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๒ การจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน

ข้อ	กิจกรรม	ผู้บริหาร		ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		อาจารย์แนะแนว		รวม	
		N = ๑๔	%	N = ๒๖	%	N = ๑๔๔	%	N = ๒๔	%	N = ๒๑๘	%
๑.	การสวมมงคลไหว้พระ ประจำสัปดาห์	๑๖	๘๔.๒๑	๒๑	๘๐.๗๖	๔๔	๖๖.๕๔	๑๘	๗๖	๑๔๔	๗๐.๓
๒.	การจัดนิทรรศการในวัน สำคัญทางศาสนา	๑๘	๘๔.๗๓	๒๖	๑๐๐	๑๒๘	๘๘.๘๐	๒๐	๘๐	๑๔๒	๘๗.๖
๓.	การจัดนิทรรศการต่อต้านยาเสพติด	๑๕	๗๘.๕๕	๒๒	๘๔.๖๑	๑๑๓	๗๘.๘๓	๑๔	๕๖	๑๖๔	๗๕.๘
๔.	การจัดงานทำบุญ สักบาตรในวันสำคัญ ๆ	๑๗	๘๔.๕๗	๒๒	๘๔.๖๑	๑๐๔	๖๔.๗๔	๑๔	๗๖	๑๖๒	๘๓.๕
๕.	การจัดประกวดคำขวัญ เพื่อส่งเสริมการรักษา ศาสนา และพระมหากษัตริย์	๑๕	๗๘.๕๕	๑๕	๗๓.๐๗	๔๘	๖๕.๕๕	๑๖	๖๔	๑๔๘	๖๗.๕

ตารางที่ ๓๒ (ต่อ)

ข้อ	กิจกรรม	ผู้บริหาร		ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		อาจารย์แนะแนว		รวม	
		N = ๑๔	%	N = ๒๖	%	N = ๑๔๐	%	N = ๒๔	%	N = ๒๑๔	%
๖.	การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเสี่ยสละของนักเรียน	๑๖	๘๔.๒๑	๑๔	๗๓.๐๗	๑๐๗	๗๖.๘๖	๑๗	๖๘	๑๕๔	๗๒.๖
๗.	การจัดกิจกรรมประกวดมารยาทของนักเรียน	๑๔	๗๓.๖๘	๑๗	๖๕.๓๘	๔๓	๖๒.๘๖	๑๕	๖๐	๑๓๙	๖๓.๕
๘.	การจัดโครงการสอนจริยธรรมและวัฒนธรรม	๑๘	๘๔.๗๓	๒๖	๑๐๐	๑๓๐	๘๗.๒๘	๒๒	๘๘	๑๕๖	๘๔.๕
๙.	การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประเพณีสำคัญ ๆ	๑๗	๘๔.๕๗	๒๕	๙๖.๑๕	๑๓๒	๘๘.๕๘	๒๑	๘๘	๑๕๕	๘๔.๐๘
๑๐.	การพัฒนาวัดและสถานที่ชุมชนต่าง ๆ	๑๔	๑๐๐	๒๓	๘๘.๕๖	๑๓๒	๘๘.๕๘	๒๕	๙๖	๑๕๔	๙๐.๕

๓. การส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน ในด้านการส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน ฝ่ายปกครองได้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมงานในด้านนี้ ซึ่งจากการสำรวจประชากร และกลุ่มตัวอย่างร้อยละ ๔๐ พบว่าฝ่ายปกครองมีการจัดนิทรรศการในวันสำคัญทางศาสนา การจัดโครงการสอนจริยธรรมและวัฒนธรรม การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประเพณีสำคัญ ๆ ส่วนร้อยละ ๔๐

ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าฝ่ายปกครองมีการจัดกิจกรรมในการพัฒนาวัดและสถานที่ชุมชนต่าง ๆ

ส่วนการจัดกิจกรรมประกวดมารยาทของนักเรียนและการประกวดคำขวัญเพื่อส่งเสริมการรักษา ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าฝ่ายปกครองได้ทำเรื่องนี้ร้อยละ ๖๐ ดังรายละเอียดจากตารางที่ ๓๒ หน้า ๑๐๐ - ๑๐๑

ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความประพฤติของนักเรียนจากการสำรวจผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง และฝ่ายปกครอง พบว่า

ลำดับที่

๑. คณะครูให้ความร่วมมือในเรื่องนี้น้อย (จำนวน ๔ คน)
๒. ในกิจกรรมบางอย่างนักเรียนให้ความสนใจน้อยหรือต้องบังคับ (จำนวน ๔ คน)
๓. ขาดความพร้อมในด้านทุนทรัพย์ (งบประมาณ) และวัสดุ (จำนวน ๖ คน)
๔. สภาพแวดล้อมของโรงเรียนไม่เอื้อกับการจัดกิจกรรมบางชนิด เช่น เกี่ยวกับการคมนาคม (จำนวน ๒ คน)
๕. ขาดการประสานงานของบุคลากรในการร่วมกันจัด (จำนวน ๒ คน)
๖. ขาดการติดตามผล (จำนวน ๑ คน)
๗. กิจกรรมบางชนิดต้องใช้เวลาและร่วมมือกันหลายฝ่ายจึงไม่สะดวก (จำนวน ๑ คน)
๘. กิจกรรมที่ต้องใช้เงินเมื่อเก็บจากนักเรียนมักจะมีปัญหา (จำนวน ๑ คน)
๙. ในการจัดกิจกรรมในช่วงโมงกิจกรรมมักเกิดปัญหาในการควบคุมนักเรียน (จำนวน ๑ คน)

ขอ เสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมความประพฤตินักเรียน จากการสำรวจพบว่า

ลำดับที่

๑. ควรมีการประกาศเกียรติคุณแก่นักเรียนที่ทำความดี ช่วยเหลือสังคมและมีความประพฤติดีโดยมอบรางวัลหรืออุชิบัตร (จำนวน ๑๐ คน)
๒. ควรมีการจัดประกวดมารยาทงานในแต่ละกลุ่มโรงเรียน หรือจังหวัด (จำนวน ๔ คน)
๓. ควรให้นักเรียนและคณะกรรมการนักเรียนมีส่วนร่วมอย่างมาก (จำนวน ๒ คน)
๔. กิจกรรมทุกอย่าง ครู - อาจารย์ต้องเป็นผู้เลี้ยงอย่างใกล้ชิด (จำนวน ๑ คน)
๕. ทุกฝ่ายต้องร่วมมือปฏิบัติงานอย่างมีหลักเกณฑ์ (จำนวน ๑ คน)
๖. ครู - อาจารย์ทุกคนที่ทำหน้าที่ดูแลกิจกรรมส่งเสริมความประพฤตินักเรียนไม่ควรให้เรียนในชั้นต่อไป (จำนวน ๑ คน)

๔. การประสานสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายปกครองกับฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน

การร่วมมือกับฝ่ายแนะแนวในโรงเรียนและฝ่ายอื่น ๆ ผลของการวิเคราะห์ตามตารางที่ ๓๓ พบว่า ร้อยละ ๔๐ ของประชากรและกลุ่มตัวอย่างฝ่ายปกครองได้มีการร่วมมือกับฝ่ายแนะแนวในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ร่วมมือกับฝ่ายแนะแนวในการพิจารณาการให้ทุนแก่นักเรียน และร่วมกับฝ่ายกิจกรรมในการจัดกิจกรรมนักเรียน

ส่วนการร่วมกับฝ่ายพยาบาล ในการตรวจสุขภาพของนักเรียนพบว่าได้ทำร้อยละ

๔๗ (ดังได้แสดงในตารางที่ ๓๓)

ตารางที่ ๓๓ การประสานงานและร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

ข้อ	รายการ	ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		อาจารย์แนะแนว		รวม	
		N = ๒๖	%	N = ๑๔๔	%	N = ๒๔	%	N = ๒๐๐	%
๑.	ร่วมกับฝ่ายแนะแนวจัดโครงการแนะแนว	๒๓	๘๘.๔๖	๑๑๙	๘๒.๘๖	๑๗	๖๘.๐	๕๙	๒๙.๕
๒.	ร่วมมือกับฝ่ายแนะแนวในการแก้ปัญหานักเรียน	๒๔	๙๖.๑๕	๑๒๕	๘๖.๘๙	๒๐	๘๐.๐	๑๖๐	๘๐.๐
๓.	ส่งนักเรียนที่มีปัญหาบางประการไปยังฝ่ายแนะแนว	๒๕	๙๖.๑๕	๑๑๗	๘๑.๒๖	๑๘	๗๕.๐	๑๖๐	๘๐.๐
๔.	แลกเปลี่ยนข้อมูลกับฝ่ายแนะแนว	๑๔	๕๓.๐๘	๘๓	๕๘.๓๓	๑๘	๗๕.๐	๑๒๐	๖๐.๐
๕.	ร่วมมือกับฝ่ายแนะแนวป้องกันปัญหาของนักเรียน	๒๕	๙๖.๑๕	๑๐๔	๗๒.๒๒	๑๕	๖๒.๕	๑๔๔	๗๒.๐
๖.	ร่วมกับฝ่ายแนะแนวในการพิจารณาทุนนักเรียน	๒๕	๙๖.๑๕	๑๑๘	๘๑.๙๔	๒๐	๘๐.๐	๑๖๒	๘๑.๐
๗.	ร่วมกับฝ่ายกิจกรรมในการจัดกิจกรรม	๒๖	๑๐๐	๑๒๒	๘๕.๔๑	๒๒	๙๑.๖๖	๑๗๐	๘๕.๐
๘.	ร่วมกับฝ่ายพยาบาลในการตรวจสอบสุขภาพนักเรียน	๑๗	๖๕.๓๘	๖๘	๔๗.๒๒	๕	๒๐.๐	๘๕	๔๒.๕
๙.	ร่วมกับฝ่ายบริการในการให้บริการนักเรียน	๒๕	๙๖.๑๕	๑๐๘	๗๕.๐๐	๑๕	๖๒.๕	๑๔๘	๗๔.๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาในการประสานงานและร่วมมือกับฝ่ายต่าง ๆ ภายในโรงเรียน

ลำดับที่

๑. ไม่ได้รับความร่วมมือจากครู - อาจารย์เท่าที่ควร (จำนวน ๔ คน)
๒. ครูประจำชั้นหรืออาจารย์ที่ปรึกษาเห็นว่างานฝ่ายปกครองจะต้องเป็นงานของฝ่ายปกครอง (จำนวน ๔ คน)
๓. ขาดการติดต่อกับฝ่ายแนะแนวในการส่งข้อมูลจากเด็กที่มีปัญหา (จำนวน ๑ คน)
๔. ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ฝ่ายอื่น ๆ ในงานที่ได้ทำไปแล้ว (จำนวน ๑ คน)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของฝ่ายปกครองกับฝ่ายอื่น ๆ ของโรงเรียน

ลำดับที่

๑. ควรมีการประชุมพบปะกับคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของโรงเรียนเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสม่ำเสมอ (จำนวน ๔ คน)
๒. ควรให้อาจารย์ในโรงเรียนเข้าใจงานและความสำคัญของฝ่ายปกครองเพื่อสะดวกในการให้ความร่วมมือ (จำนวน ๔ คน)
๓. ควรรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่ายเพื่อนำข้อเสนอมาพิจารณา (จำนวน ๑ คน)
๔. พยายามชี้แจงให้ครู - อาจารย์ทราบเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและขอความร่วมมือ (จำนวน ๑ คน)
๕. ควรทำความเข้าใจในหลักการของฝ่ายปกครองให้ตรงกันระหว่างฝ่ายปกครองกับฝ่ายอื่น ๆ (จำนวน ๑ คน)
๖. ฝ่ายปกครองควรมีความสัมพันธ์กับครูประจำชั้นหรืออาจารย์ที่ปรึกษาให้มาก (จำนวน ๑ คน)
๗. ควรให้ผู้บริหารได้มีการติดตามการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายและเน้นให้ทุกฝ่ายร่วมมือกัน (จำนวน ๑ คน)
๘. ควรให้ครูประจำชั้นหรืออาจารย์ที่ปรึกษาได้เป็นกรรมการฝ่ายปกครอง (จำนวน ๑ คน)

๕. การบริหารงานของฝ่ายปกครอง

ในการวิเคราะห์เรื่องนี้จะต้องครอบคลุมเรื่องที่สำคัญ ๆ อยู่ ๔ ประการด้วยกัน ซึ่งผลของการศึกษาได้ปรากฏรายละเอียดดังนี้

๕.๑ การวางแผนนโยบายและแผนงานของฝ่ายปกครอง

ตารางที่ ๓๔ การวางแผนนโยบายและแผนงานฝ่ายปกครอง

ข้อ	การวางแผนนโยบาย	ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		รวม	
		N = ๒๖	%	N = ๑๔๔	%	N = ๑๗๐	%
๑.	ได้มีการจัดทำนโยบายในการปกครองนักเรียน	๒๔	๘๘.๓๐	๑๑๓	๗๘.๔๖	๑๓๗	๘๐.๖๕
๒.	การประชุมประสานงานเพื่อทำแผนงาน	๒๒	๘๔.๖๑	๑๑๖	๘๐.๕๕	๑๓๘	๘๐.๖๕
๓.	มีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายปกครอง	๒๐	๗๖.๙๒	๑๐๘	๗๕.๐๐	๑๒๘	๗๕.๐๐

จากตารางที่ ๓๔ จากการสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่าง พบว่าฝ่ายปกครองได้มีการจัดทำนโยบายในการปกครองนักเรียน การประชุมประสานงานเพื่อทำแผนและมีการจัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายปกครอง ร้อยละ ๘๐.๖๕, ๘๐.๕๕ และ ๗๕.๐๐ ตามลำดับ

โครงการปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายปกครองในโรงเรียน มีโครงการที่สำคัญ ๆ จากการสำรวจจากผู้บริหาร ผู้ช่วยฝ่ายปกครองและอาจารย์ปกครอง พบว่า

๑. โครงการอบรมจริยธรรมและวัฒนธรรม (จำนวน ๑๔ คน)
๒. โครงการปฐมนิเทศอบรมนักเรียนเข้าใหม่ (จำนวน ๑๐ คน)
๓. โครงการประชุมผู้ปกครองนักเรียนในแต่ละระดับทุกภาคเรียน (จำนวน ๔ คน)
๔. โครงการเยี่ยมบ้านนักเรียน (จำนวน ๖ คน)
๕. โครงการประกวดความประพฤติและมารยาทที่ดีของนักเรียน (จำนวน ๕ คน)
๖. โครงการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน (จำนวน ๕ คน)
๗. โครงการป้องกันปราบปรามยาเสพติด (จำนวน ๕ คน)
๘. โครงการอบรมนักเรียนเพื่อเป็นที่เลี้ยงในการเข้าค่ายนักเรียนใหม่ (จำนวน ๓ คน)
๙. โครงการแก้ปัญหาหนีเรียนมาสาย (จำนวน ๓ คน)
๑๐. โครงการอบรมนักเรียนแต่ละสัปดาห์ (จำนวน ๒ คน)
๑๑. โครงการสำรวจความเรียบร้อยการแต่งกายตลอดปี (จำนวน ๒ คน)
๑๒. โครงการอบรมหัวหน้าและรองหัวหน้าชั้น (จำนวน ๒ คน)
๑๓. โครงการร่วมกันรักษาสาธารณสมบัติของโรงเรียน (จำนวน ๒ คน)
๑๔. โครงการส่งเสริมสิทธิและหน้าที่ของนักเรียน (จำนวน ๑ คน)
๑๕. โครงการป้องกันอุบัติเหตุในโรงเรียน (จำนวน ๑ คน)
๑๖. โครงการป้องกันและระงับการก่อการทะเลาะวิวาท (จำนวน ๑ คน)
๑๗. โครงการจัดกิจกรรมวันสำคัญ ๆ (จำนวน ๑ คน)
๑๘. โครงการอบรมปลูกฝังให้นักเรียนเข้าใจกฎระเบียบ (จำนวน ๑ คน)
๑๙. โครงการจัดการบริหารงานฝ่ายปกครอง (จำนวน ๑ คน)
๒๐. โครงการจัดสารวัตรนักเรียน (จำนวน ๑ คน)
๒๑. โครงการประชุมผู้ปกครองนักเรียนบ้านเช่า (จำนวน ๑ คน)
๒๒. โครงการจัดทำคู่มือนักเรียน (จำนวน ๑ คน)
๒๓. โครงการรณรงค์รักษาความสะอาด (จำนวน ๑ คน)

- ๒๔. โครงการฝึกผู้นำ (จำนวน ๑ คน)
- ๒๕. โครงการแข่งขันกีฬา (จำนวน ๑ คน)
- ๒๖. โครงการส่งเสริมการตรงต่อเวลา (จำนวน ๑ คน)

ปัญหาในการวางโครงการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง

ลำดับที่

- ๑. ขาดความร่วมมือจากคณะครู - อาจารย์ในบางท่าน (จำนวน ๒ คน)
- ๒. ครู - อาจารย์บางท่านไม่เข้าใจการทำงานแบบโครงการ (จำนวน ๑ คน)
- ๓. ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์และความสามารถในการวางนโยบาย (จำนวน ๑ คน)
- ๔. ขาดความเอาใจจริงจากผู้ดำเนินงาน (จำนวน ๑ คน)
- ๕. เวลาในการร่วมมือกันวางโครงการมีน้อย (จำนวน ๑ คน)
- ๖. ครู - อาจารย์ไม่ค่อยได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเท่าที่ควร (จำนวน ๑ คน)

ข้อเสนอแนะในการวางโครงการหรือแผนปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง

ลำดับที่

- ๑. ควรมีโอกาสที่แน่นอนและมีการประสานงานกันอย่างสม่ำเสมอ (จำนวน ๑ คน)
- ๒. ควรให้ตัวแทนของทุกฝ่ายได้ร่วมกันวางแผนการปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง (จำนวน ๑ คน)
- ๓. ควรมีบุคคลที่ทำหน้าที่รวบรวมในเรื่องโครงการ (จำนวน ๑ คน)
- ๔. โครงการต่าง ๆ จะต้องมีการปฏิบัติไปตามที่วางไว้และอาจยืดหยุ่นได้บ้างตามความเหมาะสม (จำนวน ๑ คน)
- ๕. ควรมีการประชุมปรึกษาหารือกันในกลุ่มของกรรมการฝ่ายปกครอง (จำนวน ๑ คน)
- ๖. ในการปฏิบัติตามแผน โครงการนั้นจะต้องมีการติดตามผลทุกครั้ง (จำนวน ๑ คน)

๔.๒ การจัดดำเนินงานของฝ่ายปกครอง ตารางที่ ๓๕

ตารางที่ ๓๕ การจัดดำเนินงานของฝ่ายปกครอง

ข้อ	การดำเนินงานฝ่ายปกครอง	ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		รวม	
		N = ๒๖	%	N = ๑๔๔	%	N = ๑๗๐	%
๑.	มีการประชุมประสานงานในฝ่ายปกครอง	๒๕	๙๖.๑๕	๑๓๕	๙๐.๖๐	๑๖๐	๙๑.๘๒
๒.	ตั้งกรรมการรับผิดชอบเฉพาะโครงการ	๒๒	๘๔.๖	๑๐๔	๗๓.๑๕	๑๒๖	๗๔.๘๕
๓.	มีระเบียบในการปฏิบัติงานแต่ละโครงการ	๒๐	๗๖.๙๒	๑๑๒	๗๘.๑๖	๑๓๒	๗๘.๘๒
๔.	มีการกำหนดแนวปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง	๒๓	๘๘.๔๖	๑๓๑	๙๑.๖๖	๑๕๔	๘๘.๐๐

จากตารางที่ ๓๕ จากการสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่าง พบว่าฝ่ายปกครองได้มีการประชุมประสานงานในฝ่ายปกครอง ร้อยละ ๙๑.๘๒ และมีการกำหนดแนวปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง ร้อยละ ๘๘ ส่วนการตั้งกรรมการรับผิดชอบเฉพาะโครงการและการวางระเบียบในการปฏิบัติงานแต่ละโครงการได้มีการทำร้อยละ ๗๔.๘๕ และ ๗๘.๘๒ ตามลำดับ

ปัญหาในการดำเนินงานฝ่ายปกครอง จากการสำรวจพบว่า

ลำดับที่

๑. ครู - อาจารย์ให้ความร่วมมือในด้านดีน้อย (จำนวน ๘ คน)
 ๒. หัวหน้าระดับหรือ รองที่ทำหน้าที่ปกครองซึ่งเลือกจากผู้สอนจึงทำหน้าที่สอนด้วยไม่ค่อยมีเวลา (จำนวน ๒ คน)
 ๓. คณะกรรมการฝ่ายปกครองบางท่านสอนมากจึงขาดการติดตามผลนักเรียน (จำนวน ๒ คน)
 ๔. อาจารย์ที่ปรึกษาให้ความร่วมมือไม่สม่ำเสมอ (จำนวน ๒ คน)
 ๕. อาจารย์สนใจที่จะทำงานในฝ่ายปกครองน้อย (จำนวน ๑ คน)
 ๖. ไม่ค่อยจะมีการประชุมประสานงาน (จำนวน ๑ คน)
 ๗. ฝ่ายปกครองมีบุคลากรน้อย (จำนวน ๑ คน)
 ๘. สมาชิกของฝ่ายปกครองแยกกันอยู่ ไม่สะดวกในการดำเนินงาน (จำนวน ๑ คน)
 ๙. เวลาของบุคลากรว่าง ไม่ตรงกันการประชุมแต่ละครั้งจึงทำยาก (จำนวน ๑ คน)
- ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของฝ่ายปกครองในโรงเรียน

ลำดับที่

๑. ทำความเข้าใจกันระหว่างฝ่ายปกครองกับครู - อาจารย์ในโรงเรียน (จำนวน ๑ คน)
๒. ติดตามผลงานและถ้าไม่ได้ผลควรรหาทางแก้ไขปรับปรุง (จำนวน ๑ คน)
๓. ฝ่ายปกครองต้องประชุมแจกแจงงานและหน้าที่ของแต่ละฝ่ายอย่าง
แน่นอนชัดเจน (จำนวน ๑ คน)
๔. ในการดำเนินงานของฝ่ายปกครองต้องยึดหลักการเดียวกัน (จำนวน ๑ คน)
๕. ควรมีการประชุมประสานงานของฝ่ายปกครองและประเมินผลงานเสมอ (จำนวน ๑ คน)
๖. ในการทำงานของฝ่ายปกครองการทำงานเป็นกลุ่ม, คณะ (จำนวน ๑ คน)
๗. ครูที่ปรึกษา อาจารย์ประจำชั้นจะต้องมีบทบาทในการปกครองนักเรียน (จำนวน ๑ คน)
๘. ฝ่ายปกครองควรจะอยู่รวมกันโดยมีห้องโดยเฉพาะ (จำนวน ๑ คน)
๙. ผู้ร่วมงานฝ่ายปกครองควรมาจากความสมัครใจหรือหัวหน้าฝ่ายปกครอง
เป็นผู้เลือก (จำนวน ๑ คน)

๔.๓ การประสานงานของฝ่ายปกครอง ดังตารางที่ ๓๖

ตารางที่ ๓๖ การประสานงานของฝ่ายปกครอง

ข้อ	การประสานงาน	ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		รวม	
		N = ๒๖	%	N = ๑๔๔	%	N = ๑๗๐	%
๑.	มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ในฝ่ายปกครองด้วยกัน	๒๖	๑๐๐	๑๑๓	๗๕.๘๓	๑๓๙	๗๕.๘๖
๒.	มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็น กับฝ่ายปกครองระหว่างโรงเรียน	๒	๗.๖๙	๓๖	๒๕.๑๖	๓๘	๒๑.๗๖
๓.	มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่าง ครู - อาจารย์ในโรงเรียนเดียวกัน	๒๒	๘๔.๖๑	๑๐๖	๗๓.๙๕	๑๒๘	๗๓.๙๕

ตามตารางที่ ๓๖ จากการสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่างพบว่าฝ่ายปกครองมีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในฝ่ายปกครองด้วยกัน ร้อยละ ๗๕.๘๖ ส่วนการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับฝ่ายปกครองระหว่างโรงเรียน มีการทำร้อยละ ๒๑.๗๖

ปัญหาในการประสานงานของฝ่ายปกครอง จากการสำรวจพบว่า

ลำดับ

๑. ครูมีงานมากบางครั้งไม่สามารถจะสละเวลามาร่วมได้ (จำนวน ๑ คน)
๒. ฝ่ายปกครองมีชั่วโมงสอนการทำงานจึงทำได้ยาก (จำนวน ๑ คน)
๓. ครูฝ่ายปกครองไม่ได้อยู่ร่วมกันในที่แห่งเดียว (จำนวน ๑ คน)

ข้อ เสนอแนะ เกี่ยวกับการประสานงานของฝ่ายปกครอง

ลำดับที่

๑. การชี้แจงให้ครู - อาจารย์ทราบเกี่ยวกับระเบียบกฎเกณฑ์และขอความร่วมมือกันทุกฝ่าย (จำนวน ๑ คน)
๒. ให้โอกาสแก่ครู - อาจารย์ในโรงเรียนเสนอแนะข้อคิดเห็นในด้านการปกครองนักเรียน (จำนวน ๑ คน)
๓. ควรจัดให้มีฝ่ายประชาสัมพันธ์ของฝ่ายปกครอง (จำนวน ๑ คน)
๔. ควรมีการประชุมประสานงานของฝ่ายปกครองอยู่เสมอ (จำนวน ๑ คน)
๕. ครูฝ่ายปกครองจะต้องวางตัวและเข้ากับบุคคลในโรงเรียนได้ดี (จำนวน ๑ คน)
๖. เข้าร่วมกิจกรรมของทุก ๆ ฝ่ายที่จัดขึ้น (จำนวน ๑ คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๔.๔ เกี่ยวกับการประเมินผลของฝ่ายปกครอง

ตารางที่ ๓๔ การประเมินผลของฝ่ายปกครอง

ข้อ	การประเมินผลของฝ่ายปกครอง	ผู้ช่วยฝ่ายปกครอง		อาจารย์ปกครอง		รวม
		N = ๒๖	%	N = ๑๔๙	%	N = ๑๗๕
๑.	มีการประเมินผลของแต่ละโครงการของฝ่ายปกครอง	๑๒	๔๖.๑๕	๕๔	๓๖.๒๔	๓๗.๗๑
๒.	มีการประเมินบุคลากรของฝ่ายปกครอง	๑๐	๓๘.๔๖	๖๑	๔๐.๙๓	๔๐.๕๗
๓.	มีการประเมินการปฏิบัติงานจากครู - อาจารย์ในโรงเรียน	๑๒	๔๖.๑๕	๕๖	๓๐.๘๗	๓๓.๑๔

ตามตารางที่ ๓๗ จากการสำรวจประชากรและกลุ่มตัวอย่างพบว่า ฝ่ายปกครองได้ปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลของฝ่ายปกครองต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ปัญหาในการประเมินผลงานของฝ่ายปกครอง

๑. ข้อมูลไม่เป็นระเบียบและไม่ค่อยได้รวบรวม (จำนวน ๑ คน)
๒. ขาดข้อมูลรายละเอียดที่แท้จริง (จำนวน ๑ คน)
๓. ขาดบุคลากรที่ให้ความสนใจในงานด้านนี้ (จำนวน ๑ คน)
๔. ขาดบุคลากรที่จะประเมินผล (จำนวน ๑ คน)
๕. ผู้ประเมินผลงานไม่ส่งผลตรงตามเวลา (จำนวน ๑ คน)

ข้อเสนอแนะในการประเมินผลงานของฝ่ายปกครอง

ลำดับที่

๑. ติดตามผลงานที่ได้ปฏิบัติเพื่อนำมาประเมิน (จำนวน ๑ คน)
๒. ควรมีการประเมินผลเป็นเรื่อง ๆ และประเมินทันทีเมื่องานแล้ว (จำนวน ๑ คน)
๓. ควรมีการประกาศหรือแจ้งผลของการประเมินให้ทุกฝ่ายทราบ (จำนวน ๑ คน)
๔. ควรมีการประเมินผลทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเพื่อแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ (จำนวน ๑ คน)

๖. เกี่ยวกับงานด้านอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

งานของฝ่ายปกครองนอกจากดูแลความประพฤติของนักเรียนแล้ว ฝ่ายปกครองยังมีงานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหาร เพื่อให้การปฏิบัติงานของโรงเรียนมีผลดียิ่งขึ้น สำหรับงานที่ได้รับมอบหมายนั้น ได้จัดลำดับ ดังนี้

ลำดับที่

๑. ดูแลเกี่ยวกับความปลอดภัยในโรงเรียน (จำนวน ๒๖ คน)
๒. ดูแลและแต่งตั้งเวร - ยามของโรงเรียน (จำนวน ๒๕ คน)
๓. การเสนอความดีความชอบของครูและคณาจารย์ (จำนวน ๒๓ คน)
๔. ดูแลและช่วยเหลือกิจกรรมของนักเรียน (จำนวน ๒๐ คน)
๕. ดูแลอาคารสถานที่ (จำนวน ๑๕ คน)
๖. ดูแลเรื่องความสะอาดและการตกแต่งบริเวณโรงเรียน (จำนวน ๑๔ คน)
๗. ควบคุมคณาจารย์ (จำนวน ๑๔ คน)
๘. ดูแลความประพฤติและการปฏิบัติงานของครู (จำนวน ๑๓ คน)
๙. ดูแลบ้านพักครูและบ้านพักคณาจารย์ (จำนวน ๔ คน)
๑๐. ซ่อมแซมอาคารสถานที่และวัสดุต่าง ๆ (จำนวน ๑ คน)

จากที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่าผู้ช่วยฝ่ายปกครองส่วนใหญ่ได้รับมอบหมายในเรื่องการดูแลเกี่ยวกับความปลอดภัย การแต่งตั้งเวรยามของโรงเรียน การเสนอความดีความชอบของครู - อาจารย์ และคณาจารย์ เป็นงานที่ได้รับมอบหมายเป็นอันดับ ๑, ๒ และ ๓ ส่วนงานซ่อมแซมอาคารสถานที่และวัสดุต่าง ๆ เป็นอันดับสุดท้าย

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้พบว่า หน้าที่ความรับผิดชอบ ปัญหาอุปสรรคของฝ่ายปกครอง ในเรื่องต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

๑. เรื่องการควบคุมและป้องกันความประพฤติของนักเรียน

๑.๑ ฝ่ายปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๐) ได้มีการวางระเบียบและวิธีปฏิบัติตนของนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร ในเรื่องการแต่งกาย การลงโทษนักเรียน การขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน การมาโรงเรียนของนักเรียน การลาของนักเรียน และการทำความเคารพของนักเรียน สำหรับการรับฟังความคิดเห็นเพื่อปรับปรุงระเบียบของโรงเรียนนั้น ฝ่ายปกครองได้มีวิธีการปฏิบัติ ดังนี้ การพบตัวแทนของนักเรียน การมีตู้สำหรับรับความคิดเห็นจากนักเรียน การออกแบบสำรวจความคิดเห็นจากนักเรียน

๑.๒ ในด้านการประชุมอบรมชี้แจง ฝ่ายปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๐) ได้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อชี้แจงระเบียบต่าง ๆ ของนักเรียน และการประชาสัมพันธ์ให้ครูในโรงเรียนทราบเกี่ยวกับนโยบายของฝ่ายปกครอง

ส่วนการประชุมอบรมนักเรียนนั้นจะมอบให้ ครูเวรอบรมในตอนเช้า อาจารย์ประจำชั้นอบรมในห้องเรียน และฝ่ายปกครองอบรมในห้องประชุม ซึ่งการประชุมอบรมนักเรียนนั้น ส่วนใหญ่จะเน้นในเรื่องที่สำคัญ ๆ ความล่าช้าครั้งนี้ การแต่งกาย กริยามารยาท การตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ชู้สาว และการหนีเรียน

๑.๓ ในด้านการให้คำปรึกษาในเรื่องการปฏิบัติตนและการช่วยเหลือนักเรียนฝ่ายปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๘๐) ได้มีการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล การช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นปัญหาทางการเรียน และการช่วยเหลือเกี่ยวกับด้านทุนทรัพย์

๑.๔ ด้านการดูแลนักเรียนขณะที่มาอยู่ในโรงเรียน ในเรื่องความปลอดภัยของนักเรียนฝ่ายปกครองส่วนใหญ่ได้มีการปฏิบัติดังนี้ การจัดให้ครูเวรทำการดูแล ให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา ให้หัวหน้าคณะหรือหัวหน้าระดับชั้น เป็นผู้ดูแลความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียน

ส่วนการที่นักเรียนต้องการออกนอกบริเวณโรงเรียนนั้น ส่วนมากแล้วนักเรียนจะต้องขออนุญาตจากฝ่ายปกครอง ครูประจำชั้น ครูเวร

สำหรับการปฏิบัติเมื่อนักเรียนมาโรงเรียนสายนั้น พบว่าฝ่ายปกครองได้มีวิธีการตามลำดับดังนี้ ว่ากล่าวตักเตือน บันทึกรายชื่อผู้มาสาย ลงโทษ เชิญผู้ปกครองมาพบ ออกบัตรมาสายในเวลาที่กำหนด

๑.๕ ด้านการจัดทำหลักฐานต่าง ๆ ของนักเรียนเพื่อประโยชน์ของฝ่ายปกครองได้ทำค่อนข้างมาก โดยเฉพาะการทำทะเบียนประวัติของนักเรียน (ร้อยละ ๖๐.๓๐) และการทำบัตรประจำตัวนักเรียนในระดับปานกลาง (ร้อยละ ๕๑.๐๓)

ส่วนการทำแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับงานด้านปกครองนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่ฝ่ายปกครองจะมีแบบฟอร์มการทำภาคרכת หรือชุดทบทวน แบบฟอร์มการขออนุญาตออกนอกบริเวณโรงเรียน และแบบฟอร์ม เกี่ยวกับการติดต่อผู้ปกครองนักเรียน

นอกจากนี้ฝ่ายปกครองยังได้มีการจัดทำทะเบียนทางด้านความประพฤติของนักเรียน การมาโรงเรียนสายของนักเรียน การทะเลาะวิวาทของนักเรียนและการลงโทษนักเรียน

๒. เรื่องการแก้ไขความประพฤติของนักเรียน

๒.๑ การแก้ไขความประพฤติของนักเรียนในโรงเรียนฝ่ายปกครองได้มีการขอความช่วยเหลือจากคณะครู-อาจารย์ ในโรงเรียน เพื่อช่วยกันแก้ไขความประพฤติของนักเรียนและการติดตามนักเรียนที่มีปัญหาในด้านความประพฤติที่ต้องแก้ไขปรับปรุง โดยปฏิบัติค่อนข้างมาก ส่วนวิธีการปฏิบัติของฝ่ายปกครองเมื่อพบว่านักเรียนไม่มีผู้ปกครองที่แท้จริงนั้น ส่วนใหญ่ฝ่ายปกครองได้มีการปฏิบัติดังนี้ เชิญผู้ปกครอง (บิดา - มารดา) ที่แท้จริงมาปรึกษาเพื่อให้นักเรียนมีผู้ปกครองที่ถูกต้อง เชิญผู้ปกครองที่นักเรียนมาอาศัยอยู่มาพบเพื่อส่งข่าวให้ผู้ปกครอง (บิดา - มารดา) ที่แท้จริงทราบ

๒.๒ การแก้ไขปัญหาความประพฤติของนักเรียนนอกโรงเรียน ในกรณีที่มีการทะเลาะวิวาทกับนักเรียนโรงเรียนอื่นส่วนใหญ่ฝ่ายปกครองได้ปฏิบัติดังนี้ การขอความร่วมมือและประสานงานกับฝ่ายปกครองของโรงเรียนคู่กรณี เชิญผู้ปกครองของนักเรียนที่ก่อเรื่องทะเลาะวิวาทมาพบเพื่อชี้แจงและร่วมกันแก้ปัญหา ปรึกษาหารือตามระเบียบที่วางไว้ แจ้งให้หัวหน้าสถานศึกษาทราบเพื่อร่วมกันแก้ปัญหา

ในด้านการสอดส่องดูแลความประพฤติของนักเรียนนอกโรงเรียนส่วนใหญ่ฝ่ายปกครองมีวิธีการปฏิบัติดังนี้คือ สอดถามเพื่อนนักเรียนและประชาชนในท้องถิ่น ติดตามเยี่ยมเยียนนักเรียนและผู้ปกครองที่บ้านเป็นครั้งคราว ขอความร่วมมือจากศิษย์เก่าและสถานบริการต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อแจ้งให้ทางโรงเรียนทราบ

สำหรับความประพฤติของนักเรียนนอกโรงเรียนที่ควรปรับปรุงแก้ไขตามลำดับความสำคัญคือ เรื่องยาเสพติด (บุหรี่, สุรา) การมั่วสุมในแหล่งอบายมุข ประพฤติทำนองชู้สาว การเล่นเกมพนัน การเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน

๒.๓ การดำเนินการลงโทษนักเรียนที่ประพฤตินิด ฝ้ายปกครองของโรงเรียนได้มีวิธีการสอบสวนลงโทษนักเรียนดังนี้ ให้หัวหน้าฝ่ายปกครองแต่ละระดับหรือคณะสี ให้คณะกรรมการฝ่ายปกครองสอบสวนลงโทษ ให้ผู้ช่วยฝ่ายปกครองทำการสอบสวนลงโทษ และให้คณะครู - อาจารย์ที่พบเห็นลงโทษ

๒.๔ ด้านการวิเคราะห์ สํารวจ ทำสถิติและการวิจัย ในส่วนนี้ฝ่ายปกครองของโรงเรียน ได้มีการทำการวิเคราะห์ปัญหาความประพฤตินักเรียน และร่วมมือกับคณะครู - อาจารย์ เพื่อหาวิธีการแก้ไขปัญหานักเรียนค่อนข้างมาก (ร้อยละ ๖๐)

๓. เรื่องการจัดกิจกรรมส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ส่วนใหญ่ฝ่ายปกครองได้มีการจัดกิจกรรมในคํานี้ ส่วนที่มีการจัดมาก (ร้อยละ ๔๐) คือกิจกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชน การจัดนิทรรศการเกี่ยวกับประเพณีสำคัญ ๆ การจัดโครงการสอนจริยธรรมและวัฒนธรรม และการจัดนิทรรศการในวันสำคัญทางศาสนา

๔. เรื่องการประสานสัมพันธ์กับฝ่ายต่าง ๆ ในโรงเรียน ส่วนใหญ่(ร้อยละ ๔๐) ฝ่ายปกครองได้มีการร่วมมือกับฝ่ายแนะแนวในการแก้ไขปัญหาของนักเรียน การพิจารณาให้ทุนแก่นักเรียน และการส่งนักเรียนที่มีปัญหาบางประการไปยังฝ่ายแนะแนว และร่วมมือกับฝ่ายกิจกรรมในการจัดกิจกรรมนักเรียน

๕. เรื่องการบริหารงานของฝ่ายปกครอง

๕.๑ ด้านการวางแผนนโยบายและแผนงานฝ่ายปกครอง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๗๔) ฝ่ายปกครองได้มีการจัดทำนโยบายในการปกครองนักเรียน และมีการประสานงานเพื่อทำแผนปฏิบัติงานประจำปีของฝ่ายปกครอง ซึ่งพบว่าได้มีโครงการที่สำคัญ ๆ ดังนี้ โครงการอบรมจริยธรรมและวัฒนธรรม โครงการปฐมนิเทศอบรมนักเรียนเข้าใหม่ โครงการประชุมผู้ปกครองนักเรียนในแต่ละระดับทุกภาคเรียน โครงการเยี่ยมบ้านของนักเรียน โครงการประกวดความประพฤติและมารยาทที่ดีของนักเรียน

๕.๒ ด้านการดำเนินงานของฝ่ายปกครอง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๔๕) ได้มีการประชุม ประสานงานในฝ่ายปกครอง และมีการกำหนดแนวปฏิบัติงานของฝ่ายปกครอง

๕.๓ ด้านการประสานงานของฝ่ายปกครองส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๗๐) ได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในฝ่ายปกครองด้วยกันและระหว่างครู - อาจารย์ในโรงเรียนเดียวกัน

๕.๔ ด้านการประเมินผลงานของฝ่ายปกครอง เป็นที่น่าสังเกตว่า ฝ่ายปกครองได้มีการทำในด้านนี้ค่อนข้างต่ำ (ร้อยละ ๔๐)

๖. งานที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารนอกจาก เรื่องดูแลความประพฤติของนักเรียน ซึ่งพบว่าฝ่ายปกครองมีหน้าที่ตามลำดับดังนี้ ดูแลเกี่ยวกับความปลอดภัยในโรงเรียน ดูแลและแต่งตั้ง ครูเวรยามของโรงเรียน เสนอความคิดเห็นความชอบของครู - อาจารย์และคนงาน ช่วยเหลือกิจกรรมของนักเรียน

ปัญหาที่สำคัญ ๆ

จากการศึกษาเรื่องหน้าที่และความรับผิดชอบของฝ่ายปกครอง ผลของการศึกษาพบว่า ฝ่ายปกครองมีปัญหาที่สำคัญ ในด้านต่าง ๆ คือ ปัญหาการวางระเบียบและการปฏิบัติตนของนักเรียน ปัญหาการประชุมอบรมชี้แจงครู นักเรียนและผู้ปกครอง, ปัญหาในการให้คำปรึกษาในด้านการปฏิบัติตนของนักเรียน, ปัญหาในการดูแลความประพฤติของนักเรียน, ปัญหาการจัดทำหลักฐานต่าง ๆ ของฝ่ายปกครอง, ปัญหาการแก้ไขความประพฤตินักเรียน, ปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน และปัญหาในการบริหารงานของฝ่ายปกครอง จากปัญหาดังกล่าวจะได้เสนอรายละเอียดดังนี้

๑. ปัญหาในการวางระเบียบและวิธีการปฏิบัติตนของนักเรียน พบว่า ๑.) ครู - อาจารย์ ภายในโรงเรียนไม่ค่อยสนใจให้ความร่วมมือ (๕ คน) ๒.) ไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากฝ่ายต่าง ๆ ภายในโรงเรียน (๕ คน)

๒. ปัญหาในการประชุมอบรม ชี้แจง ครู นักเรียนและผู้ปกครอง พบว่า ๑.) ผู้ปกครอง ไม่ค่อยมาประชุม (๑๒ คน) ๒.) สถานที่ไม่พอกับนักเรียนที่เข้าประชุมพร้อมกัน (๓๕ คน)

๓.) นักเรียนบางกลุ่มชอบหนีการประชุม (๒๕ คน)

๓. ปัญหาในการให้คำปรึกษาในด้านการปฏิบัติงานและการช่วยเหลือนักเรียน พบว่า

- ๑.) นักเรียนไม่กล้าเข้ามาขอคำปรึกษา เพราะมีความกลัวฝ่ายปกครอง (๓๑ คน)
- ๒.) ฝ่ายปกครองไม่ค่อยมีเวลาเพราะต้องทำการสอน (๑๑ คน)
- ๓.) นักเรียนที่มีปัญหาไม่ให้ข้อมูลที่แท้จริง (๘ คน)

๔. ปัญหาของฝ่ายปกครองในการดูแลความประพฤติของนักเรียน พบว่า

- ๑.) ครู - อาจารย์ บางท่านให้ความร่วมมือน้อยเพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของฝ่ายปกครอง (๓๔ คน)
- ๒.) นักเรียนมีมากแต่ฝ่ายปกครองมีน้อยดูแลไม่ทั่วถึง (๓๔ คน)
- ๓.) ผู้ทำหน้าที่ฝ่ายปกครองต้องทำการสอนและทำหน้าที่อื่น (๑๐ คน)

๕. ปัญหาในการจัดทำหลักฐานต่าง ๆ ของฝ่ายปกครองพบว่า

- ๑.) ฝ่ายปกครองไม่มีห้องทำงานเป็นสัดส่วนและขาดอุปกรณ์ (๑๐ คน)
- ๒.) ไม่มีเวลาเพียงพอเพราะต้องทำการสอน (๘ คน)
- ๓.) ฝ่ายปกครองขาดบุคลากร (๗ คน)

๖. ปัญหาในการแก้ไขความประพฤติของนักเรียนนอกโรงเรียนพบว่า

- ๑.) สถานที่หรือแหล่งอบายมุขมีมาก (๔ คน)
- ๒.) ผู้ปกครองมีการขอรับให้เป็นหน้าที่ของโรงเรียนฝ่ายเดียว (๓ คน)
- ๓.) ฝ่ายปกครองมีกำลังคนน้อยยากที่จะติดตามได้ทั่วถึง (๓ คน)

๗. ปัญหาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมความประพฤติของนักเรียน พบว่า

- ๑.) คณะครู ให้ความร่วมมือน้อย (๔ คน)
- ๒.) ขาดความพร้อมในด้านทุนทรัพย์ (๖ คน)
- ๓.) กิจกรรมบางอย่างนักเรียนให้ความสนใจน้อย (๘ คน)

๘. ปัญหาในการบริหารงานของฝ่ายปกครองพบว่า

- ๑.) ครู - อาจารย์ในโรงเรียน ให้ความร่วมมือในด้านนี้น้อย (๑๒ คน)
- ๒.) ครู - อาจารย์ที่มาทำหน้าที่ฝ่ายปกครองต้องทำการสอนจึงไม่ค่อยมีเวลา (๖ คน)